



MILAN ČAJA

HISTORIE A SOUČASNOST
RYBÁŘSTVÍ
V UHERSKÉM HRADIŠTI



HISTORIE A SOUČASNOST
RYBÁŘSTVÍ
V UHERSKÉM HRADIŠTI

K RÁTCE Z HISTORIE MĚSTA UHERSKÉHO HRADIŠTĚ

Uherské Hradiště leží v úrodné nivě řeky Moravy, chráněné od západu zalesněnými svahy Chřibů a na východě ohraničené hřbety Bílých Karpat. Právem bývá nazýváno metropolí Slovácka, neboť se v něm snoubí zajímavá historie, množství památek, bohatá kulturní tradice, blízkost turisticky atraktivních míst i dosud téměř nenarušená příroda v okolí.

Královské město Uherské Hradiště bylo založeno Přemyslem Otakarem II. v roce 1257 na ostrově v řece Moravě s cílem zabezpečit jihovýchodní hranici českého království proti zhoubným nájezdům z Uher. Ve středověku patřilo Uherské Hradiště k významným moravským městům, největšího rozmachu dosáhlo na přelomu 15. a 16. století, kdy mu byla udělena četná privilegia a výsady.

Slibný rozvoj byl narušen v následujících staletích, kdy bylo město vystaveno častým nepřátelským nájezdům a útokům. V 16. století odolávalo kumánským hordám, v 17. století vojenským střetům v době třicetileté války, tureckým vpádům na přelomu 17. a 18. století a útrapám, spojeným s pruským tažením v 1. polovině 18. století. Funkci pevnosti přestalo město plnit v roce 1782, avšak ještě dlouho zůstávalo sevřeno ve svých hradbách. K jeho postupnému rozrůstání dochází teprve od 40. let 19. století, kdy plnilo funkci správního, soudního i obchodního centra regionu.

I po roce 1918 zůstalo Uherské Hradiště především městem úřednickým, v němž se jen pomalu rozvíjel průmysl. K jeho rozvoji došlo teprve po 2. světové válce, kdy ve městě a jeho okolí vznikly větší podniky, zejména strojírenské a konzervářské. S přílivem obyvatelstva došlo i k rozvoji sídelní struktury a změně podoby města. Po roce 1989 prohlédlo město do krásy, zejména jeho historické jádro, v němž byla opravena většina historických památek.

Řeka Morava hrála od pradávna v životě zdejšího kraje důležitou roli. Tvořila přirozenou hranici proti nepřátelům, díky bohatství ryb skýtala zdejším obyvatelům dostatečnou obživu; na jejích březích byly rybářské osady zakládány již v době Velkomoravské říše. Od středověku jsou pak doloženy cechy rybářů, které přetrvaly až do 2. poloviny 19. století, kdy se přeměnily v rybářské spolky. V Uherském Hradišti byl rybářský spolek založen v roce 1912. I když se jeho název za uplynulá desetiletí několikrát změnil, dodnes vyvíjí svou činnost.



PŘEDPISY O RYBÁŘSTVÍ PLATNÉ V ČESKÝCH ZEMÍCH OD 19. STOLETÍ.

První právní normy, zákony související s výkonem rybářství v habsburské monarchii, přišly na svět počátkem 80. let 19. století. Byl to zemský zákon č. 79 platný pro Zemi moravskou od 17. prosince 1881, o dva roky později, 9. října 1883, byl vydán stejný zákon i pro Zemi českou. Oba si shodně, zákon pro Moravu v 24 paragrafech a zákon pro Čechy v 22 paragrafech, kladly za cíl položit základ pro systém a kontrolu do té doby dosud neřízeného lidového rybářství. Jak je uvedeno v důvodové zprávě k zákonu byl vypracován „v příčině některých opatření ku zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách.“

Zákon byl na základě nařízení moravského místodržitelství ze dne 20. května 1882 č. 80 mor.z.z. pod č.j. 10614 rozpracován pro Zemi moravskou, taxativně v něm byly vyjmenovány vody, kterých se týkal. Podívejme se krátce na některá ustanovení v něm obsažená:

Článek I.

Doby hájení

Doby hájení ustanovují se tímto způsobem:

<i>Pro ryby v zimě se potírající:</i>	<i>pstruh potoční, losos, pstruh jezerní, siven americký, mník obecný</i>	<i>od 15.10. do 15.03.</i>
<i>Pro ryby z jara se potírající:</i>	<i>štika</i>	<i>od 01.02. do 30.04.</i>
<i>Pro ryby v létě se potírající:</i>	<i>pstruh duhový, okoun, sumec, lipan, karas, parma, tloušť</i>	<i>od 01.04. do 15.06.</i>
	<i>kapr, lín, candát</i>	<i>od 01.05. do 30.06.</i>
	<i>rak říční –samec</i>	<i>od 15.10. do 15.05.</i>
	<i>rak říční –samice</i>	<i>hájená po celý rok</i>

Článek II.

Odst. A

Určuje dobu hájení na vodách pstruhových *od 15.09. do 15.03.*

Odst. B

Ve vodách, v nichž rybí násada záleží buď výhradně nebo z větší části z ryb na jaře s v létě se třoucí, tedy ve všech vodách, které leží mimo pásmo pstruhové, jest lovení ryb a raků od 01.04. do 15.06. vůbec zakázáno!



Článek III.

Politický úřad okresní může osobám k lovení ryb oprávněným aneb za souladu těchto i jiným osobám výjimky za zákazů povoliti za účelem umělého rybochovu aneb vědeckým výzkumům.

Článek IV.

Je zakázáno:

1. Upotřebiti k lovu vápna nebo kořalky co mámidla.
2. Lovit tlučením ryb pod ledem, střílením a bodáním.
3. Lovení ryb, kdy se voda mechanicky zakalí.
4. Chytání ryb za nočního času sítěmi, tj. měsíc duben až říjen od 9. hodin večera do 4. hodiny ranní. V měsíci listopadu až březnu včetně od 5. hodiny večerní do 6. hodiny ranní.
5. Užití k rybolovu sítí, vrší a jiných podobných chytadel, jejichžto otvory (kličky) v mokřém stavu nemají nejméně délku a šířku 25 mm.
6. Užití k rybolovu broditelů a tenátek všeho druhu.
7. Užití lapaček nočních.

Chytají-li se ryby, které vůbec nedosáhnou větší délky než 13 cm a to: mřínky, blyskavky, střevličky, chocholky a piskoři, nepodléhají chytadla obmezení v prostoru kliček shora uvedenému. Těž jest chytání těchto ryb bodáním vidlí povoleno, mimo vod pásma pruhového.

Sítě, jichž se užívá a které nevyhovují předpisům odst. 5, smějí pouze do 30. června 1882 se potřebovati.

Z uvedené citace z nařízení moravského místodržitelství z května 1882 je patrné, že záměr „zvelebení rybářství na vnitrozemských vodách moravských“ byl založen na prvních principech řádu a náznacích hospodaření na našich moravských vodách.

Po pěti letech od vydání základního zákona byl na území markrabství moravského vydán rybářský zákon čís. 62 mor.z.z. Jednalo o prováděcí zemský zákon zvaný „produkční“ k základnímu zákonu a byl již provázán s kontrolní činností, neboť byl spolu s ním ponechán v platnosti i zemský zákon č.72/1882 z.z., takzvaný policejní zákon.

O tom, že moravské místodržitelství to myslelo se změnou stavu a výkonu lidového rybářství zcela vážně, svědčí i celá řada následných zákonů z roku 1896 platných pro Zemi moravské. Dne 30. června 1896 moravské místodržitelství vydalo nařízení čís. 63, jež se týkalo doplňovacích ustanovení k zákonu čís. 62, které označilo „zvířata škodlivá rybářství – a to kormorána, potápky, orla mořského a orla rybného.“ Společně pro Zemi českou a moravskou

bylo vydáno nařízení ministerstva orby ze dne 14. 5. 1897 č. 25 o způsobu používání slupí při chytání ryb.

Téhož dne, jako výše uvedené nařízení, bylo vydáno další pod číslem 65. Toto nařízení přesně specifikuje „*instrukce pro zřízení funkce rybářského dozorce.*”

V roce 1899 byl nařízením místodržitele na Moravě ze dne 18. 4. 1899 č. 32 se doplněn článek VII. nařízení č.63, v němž „*rozšiřují se zvířata škodlivá rybářství na vydru říční, volavku šedou, kormorána, potápky, orla mořského, orla říčního a ledňáčka.*”

Za přispění výše uvedených zákonů a nařízení se lidové rybářství na Moravě dále vyvíjelo. V roce 1910 nařídilo ministerstvo orby (10. 2. 1910 č. 38) v dohodě s ministerstvy vnitra, obchodu a železnic „*povinnosti oznamovati chorobu nežitinu (furunkulozu - bakteriální onemocnění lososovitých ryb) ihned na orgány policie.*”

Z tohoto období jsou již první doklady o formách sdružování občanů provozujících rybolov. Zemský zákon z roku 1891 umožnil vznik Zemědělské rady a následně pak i vznik prvních rybářských spolků. V našem regionu byl jako první založen v roce 1911 rybářský spolek v Napajedlích, o rok později v Uherském Hradišti.

V následujícím roce 1913, ještě před vypuknutím 1. světové války, bylo vydáno vyhlášení místodržitele pro království České ze dne 23. června, č. 34, kterým se znovu upravoval zemský zákon č.22 z roku 1883 pro Zemi českou.

Po první světové válce a ustavení Československé republiky byla první právní úpravou týkající se rybářství vyhláška prezidenta zemské správy politické na Moravě ze dne 21. ledna 1922 č. 9, která v § 1 ustanovuje „*šetření pstruha obecného stanoví se na dobu od 15. září do 15. března.*”

Další významnou právní úpravou rybářství na Moravě byla smlouva mezi Československou a Rakouskou republikou o úpravě poměrů na státní hranici č. 139/1928 Sb., kde v hlavě 4 byl upraven rybolov a rybochov na mokřích hranicích: „*pokud jde o hraniční toky platí zásada, že každý z obou států má výsostní pravomoc nad vodstvem na svém území, tudíž i nad přilehlou částí vodstva až ke státní hranici.*” Upraven je rybolov v čl. 44, kde je uvedeno, že: „*rybolov v noci, to je od západu slunce do východu je v uvedených vodách zásadně zakázán.*” Za zmínku k této smlouvě stojí ještě čl. 45, ve kterém stojí, že: „*močiti len a konopí v uvedených vodách je zakázáno.*”

Do začátku 2. světové války již nebyl přijat žádný zákon nebo vyhláška, která by zásadním způsobem měnila či upravovala stav provádění rybolovu proti předešlému období. V době 2. světové války došlo vyhláškou



č. 13491/VI zemského úřadu v Brně ze dne 10. června 1942 ke změně doby hájení ryb:

„a) ve vodách tvořící pásma pstruhové - doba hájení stanovena od 1. září do 30. dubna pro: pstruh obecný, losos, pstruh mořský, pstruh jezerní, siven jezerní a siven americký

b) ve vodách mimo pásma pstruhové - doba hájení stanovena od 1. ledna do 30. června pro: candát, bolen, cejn velký, tloušť, perlín, plotice, podoustev, bělice, placka pomořanská, jesen, parma, lín, karas, sumec, štika a všechny ostatní ryby, třoucí se na jaře a v létě

c) ve vodách račích a perlorodky - doba hájení stanovena od 1. října do 30. dubna pro raka říčního samce, od 1. září do 30. června pro raka říčního samici. Celoroční doba hájení pro račí samici s vajíčky a perlorodku říční.“

Ve válečných letech došlo ještě jednou k úpravě rybářství na Moravě vyhláškou zemského prezidenta, vydanou 15. 6. 1944, kterou se pozměňoval a doplňoval celkový hospodářský plán pro obhospodařování rybářských revírů. Z této vyhlášky stojí za připomenutí ustanovení pro vody pásma pstruhového „kdy na běžný 1 km potoka či řeky je nutné zajistit vysazení 1000 - 1500 ks plůdku pstruha potočního nebo 100 ks starší násady.“

Obdobné ustanovení vyhlášky platilo pro vody mimopstruhové:

- 1) u vod až do 3 m šíře vysadit 15 - 20 kg ušlechtilých ryb na 1 km toku
- 2) u vod o šířce 3 - 8 m vysadit 20 - 40 kg násady ušlechtilých ryb na 1 km toku, spolu s 2000 ks oplozených candátích jiker
- 3) u vod přes 8m šířky vysadit na 1 běžný km toku 50 kg ušlechtilých ryb a 5000 ks oplozených candátích jiker
- 4) za ušlechtilé ryby říční se počítají: parma, cejn velký, úhoř, štika, candát, kapr a lín
- 5) hlavní tok řeky Moravy vyňat z výše povinného vysazování

V poválečném období, plném bolestných zpráv i setkání, stejně jako starostí s obnovou státní správy a našeho hospodářství, přišly poměrně brzy na program jednání nově ustavených orgánů i nové vyhlášky a zákony upravující rybářství v poválečné Československé republice.

První právní úpravu tvořila vyhláška zemského národního výboru v Praze ze dne 9. 5. 1947 čis. XII/6 - 988/10 - 47, týkající se opatření ke zvelebení rybářství. Stanovením poplatků za výkon rybářství se zabývala vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 13. 6. 1947.

Z hlediska výkonu rybářského práva je velmi zajímavá vyhláška Zemského národního výboru v Brně ze dne 23. 3. 1948 pod č. j. 6.942/VII/40/48, „kterým se vydávají některá opatření za účelem zvelebení rybářství ve uni-

trozemských vodách s okamžitou platností, aby za účelem omezení výskytu velkých sumců mohly ONV v Uherském Hradišti, Hodoníně a Hustopečích povolit držitelům rybářských revírů v jejich obvodech s doporučením příslušného Poříčnického svazu chytání sumců v době noční nejen na udice, ale i do sítí a speciálních lapadel (kružin), kterými je možno velké sumce vyloviti a tak jejich škodlivou činnost znemožniti.”

Ve zdůvodnění se píše, že držitelé rybářských revírů na dolním toku řeky Moravy si stěžovali, že sumci vyrybnují celé říční úseky a v rámci zákonem povolených možností nemohou býti uloveni a zneškodněni.

Další zákonnou normou byla vyhláška ministerstva zemědělství ze dne 24. 6. 1949 pod č. 723 Ú.l., která striktně zakázala lovit ryby elektřinou.

Rok 1950 přinesl další dvě významné vyhlášky týkající se rybářství. Dne 2. srpna 1950 vyšla vyhláška o plánu hospodaření na rybářských revírech a na ni navazovala dne 8. 12. 1950 vydaná vyhláška o tvoření rybářských revírů v souladu s územní reorganizací státní správy.

Konečně dne 29. října 1952 byl parlamentem zpracován ucelený zákon obsahující všechny důležité a potřebné okruhy pro výkon rybářského práva v ČSR v jednom dokumentu.

Byl to zákon č. 62 Sb. o rybářství. K němu byla dne 19. prosince 1952 schválena prováděcí vyhláška, která obsahovala ustanovení velmi blízká dnešní podobě stále platné vyhlášky č. 103/63 Sb. Za citaci z tohoto zákona stojí:

§10

Doba hájení a zákaz lovu

- 1. od 16. 08. do 15. 04. jsou hájeni – losos obecný, pstruh obecný, pstruh mořský, pstruh jezerní a siven potoční*
- 2. od 16. 03. do 15. 06. jsou hájeni – bolen, candát, cejn, jesen, kapr, karas, lín, mřenka, okoun říční, ostroretka stěhovavá, parma karpatská, parma obecná, perlín, plotice obecná, podoustev, proudník řízek, sumec, tloušť*
- 3. od 01. 01. do 15. 06. jsou hájeni – štika, lipan obecný*
- 4. od 01. 04. do 15. 06. je hájen – jeseter malý*
- 5. od 01. 11. do 15. 04. je hájen – pstruh duhový*
- 6. od 01. 01. do 31. 10. je hájena – hlavátka*

§ 12

Všeobecný zákaz lovu

Ve vodách pstruhových se zakazuje lov všech ryb od 16. 08. do 15. 04.

Ve vodách mimopstruhových se zakazuje lov všech ryb od 16. 03. do 15. 06.



§13

Ve vodách pstruhových se všeobecná doba hájení nevztahuje na štika, tloušť, proudníka, okouna, parmu a ostroretku.

Podle tohoto zákona bylo prováděno hospodaření na revírech a výkon rybářského práva až do roku 1963. V tomto roce, přesněji dne 5. 12. 1963, byl přijat parlamentem ČSSR nový zákon 102 o rybářství. V život byl uveden vyhláškou č. 103/63 Sb. ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství ze dne 19. 12. 1963, kterou se vydaly prováděcí předpisy k zákonu o rybářství. S drobnými úpravami si tento zákon zachoval svou pozici do dnešních dnů a i v současné době se jím řídí výkon rybářského práva na všech typech našich vod.



VZNIK A VÝVOJ RYBÁŘSKÉHO SPOLKU 1912 – 1945

Vydání zemského zákona v roce 1891 umožnilo ustavování rybářských spolků na celé Moravě. V Uherském Hradišti se snahy o založení spolku datují od počátku 2. desetiletí 20. století. V únoru 1912 se v hostinci Koruna sešlo na přípravné schůzi 12 prvních nadšenců, kteří se rozhodli ustavit rybářský spolek. Vypracovali první stanovy, které pak obecní rada Uh. Hradiště předložila počátkem dubna spolu se žádostí o schválení moravskému místodržitelství v Brně. Dnem 6. dubna 1912 pod čj. 28036 byl nepolitický Rybářský spolek v Uh. Hradišti povolen.

Ustavující schůze se konala 13. května 1912 v hostinci Koruna. Zúčastnilo se jí 15 členů, kteří zvolili osmičlenný výbor. Prvním předsedou spolku byl zvolen Karel Luksch, jednatelem Miloslav Jakeš a hospodářem Bedřich Hladký.

Spolek začal hospodařit na pronajatém revíru, který pod označením A-II-1 zahrnoval tok řeky Moravy od mostu ve městě až po rameno Koňov. Další část revíru tvořilo rameno Mařatské.

V prvních letech své existence se spolek potýkal s finančními problémy. Příjmy z prodeje ryb chytaných sítováním nepokrývaly nájemné za revír, situaci nijak nezlepšily ani zvýšené členské příspěvky. V roce 1914 zahájil spolek vlastní těžbu písku, v zimním období bylo dobrým zdrojem příjmů ledování pro okolní pivovary. Další finanční prostředky získával spolek pronajímáním ramene Mařatské jako kluziště (od roku 1926 začal spolek provozovat kluziště ve vlastní režii) a v roce 1921 pronájmem ramene Mařatské k plaveckým závodům. V letech 1914 a 1923 získal spolek i subvence od Zemědělské rady.

Dalším zdrojem příjmů spolku byly i náhrady od cukrovarů za otrávenou vodu v řece Moravě, tak tomu bylo např. v roce 1922, kdy spolek získal celkem 3.250 Kčs nebo v roce 1928, kdy dostal 3.000 Kč.

V meziválečném období došlo k postupnému rozvoji činnosti spolku, vzrůstu členské základny i rozšiřování revíru. V roce 1920 vzniklo v ústí Břežnice nové rameno zvané Jankovo, v roce 1929 získal spolek rybníky v Bílovicích a na Salaši. Dolní hranice revíru tehdy zasahovala až k Uherském Ostrohu. V roce 1930 přibýlo do revíru ještě rameno Kobylica a horní hranice byla posunuta až k Huštěnovicím. V roce 1933 získal spolek povolení lovu v ramenu Koňov, součástí revíru byla i Mlač. O rok později vzniklo nové rameno u Babic a další regulací Moravy vznikla v na konci 30. let odstavená ramena Kanada, Uhliska, Blata a Výrovka. V roce 1940 hospodařil spolek na rybníčcích Širůch ve Starém Městě.



Členové spolku každoročně zarybňovali revír násadou kapra a candátími jikrami z nákupu, v roce 1927 byla vysazena do revíru i násada úhořního monté. Násada byla zajišťována od soukromníků, ale i různých firem a velkostatků. Hospodaření na revíru bylo tehdy často negativně ovlivňováno otravami řeky Moravy, způsobné cukrovary. Mezi největší patřila otrava ze 7. 10. 1921, kdy byli zaznamenáni uhynulí sumci o váze až 90 kg, štiky 10 – 12 kg, boleni 8 kg, desetikilogramoví i větší kapři a tisíce raků. Břehy byly pokryty bílou rybou a pořádek kolem vody musela udržovat vojenská posádka. Členové spolku se snažili zachránit alespoň část ryb přenášením do ramen. Zástupci cukrovarů nabídli spolkům náhradou řepné řízky, většina spolků tuto nabídku nepřijala a v roce 1922 získala finanční odškodnění. K dalším prudkým otravám na řece Moravě docházelo po celé meziválečné období.

V tomto období došlo také k postupnému omezování lovu do sítí (od r. 1923), zvyšovány byly příplatky za užívání čeřenu, několikrát byl upravován chytací řád (v letech 1930, 1934 a 1938), který měnil počet udic použitelných k lovu a měnily se i lovné míry. K úplnému zákazu používání sítí pro jednotlivce došlo v roce 1938.

V roce 1931, po úmrtí prvního předsedy, byl zvolen nový výbor spolku. Předsedou se stal Doc. Dr. F. Zeman, členy výboru byli dr. Zerzáň, přátelé Hladký, A. Keller, Velgo, Zich, Lilek, Fury, F. Daniel, Komárek, V. Fiala, Laga, F. Roch st., Mařák. Náhradníky výboru byli Fr. Melichárek, Gregovský, V. Mazurek. Členská základna se postupně dále rozrůstala, v roce 1931 měl spolek 63 členů, o tři roky později 72 členů a v roce 1939 celkem 75 členů. O tom, že nebylo snadné stát se tehdy členem spolku svědčí vzpomínka jednoho z našich nejstarších členů Josefa Skládala: „V roce 1934 vstoupil jsem do tehdejšího rybářského spolku jako čekatel. Za řádného člena jsem byl přijat na přímmluvu tehdejšího jednatele Františka Daniela v roce 1937.”

V roce 1939 se uskutečnila valná hromada spolku, jejíž jednání bylo velmi rušné. Byl přijat nový chytací řád a zvolen nový výbor ve složení: Doc. Dr. František Zeman, Antonín Keller, Václav Fiala, Fury, Viliam Novák, František Roch, Dr. Kraus, František Daniel ml., Arnold Suchý, Štěpán Chajda, Theodor Zapletal, František Tupý, František Neuser, Josef Sivera. Náhradníky výboru byli Dr. Štěpán Berg, Josef Chrástek, Vincenc Mazurek, Leo Pučalík a Metoděj Žaluda. V rámci spolku byl ustaven tiskový a zábavní odbor, který organizoval rybářské besídky v Měšťanské besedě a v hostinci U Pučalíků v Mařaticích. Spolek provedl rovněž inventarizaci majetku a poprvé bylo zavedeno řádné účetnictví.

V roce 1939 spolek uspořádal první rybářské závody na rameni Mařatské, závodů se dne 13. července zúčastnilo 44 rybářů, čistý výtěžek činil 3.950 Kč. Zajímavostí je, že po dobu závodu byl uloven pouze jeden kapr.

Zřízení protektorátu a později 2. světová válka výrazně omezila činnost našeho spolku. Členská základna se však i nadále rozrůstala, v roce 1940 měl spolek 84 členů, o dva roky později, v roce 1942 se počet členů téměř zdvojnásobil oproti předválečnému stavu na 142 osob. Také hospodářská činnost spolku byla během války omezena. V roce 1943 vstoupil v platnost nový spolkový chytací řád, z něhož vyjímáme:

- *z denního úlovku si může rybář ponechat i domů odnésti :
ve všední den:
1 ks kapra a 1 ks dravce (štika, candát) a 3 ks lína a 3 kg jiných ryb
v neděli:
2 ks kapra a dva dravce kromě ostatních jmenovaných ryb*
- *darování a půjčování chycených nadpočetných ryb je přísně zakázáno*
- *za jeden týden se může nalovit 5 ks kaprů a 5 ks dravců*
- *chytání ryb počíná rozedněním a končí soumrakem*
- *rybář musí být u svého nářadí – nářadí u něhož není rybáře, bude zabaveno*
- *při lovení spolkem nesmějí jednotlivci v téže vodě současně chytati*
- *míry ryb : kapr 30 cm, štika 40 cm, lín 22 cm, candát 40 cm*
- *míra ryby se provádí následovně: měří se od středu oka ke kořeni ocasní ploutve*

Válečné období s sebou přineslo nejen omezení spolkové činnosti, ale také oběti na lidských životech. Někteří z členů spolku byli vězněni gestapem, jiní zahynuli v důsledku válečných událostí a další byli umučeni nebo popraveni.

Mezi oběťmi války byli tito naši členové:

Dr. Štěpán Berg – popraven
Josef Blažek – zabit při náletu
JUDr. Čestmír Kučera – popraven
Bohuslav Pavelka – popraven
Vilém Skládal - popraven
František Šobáň – umučen
Doc. MUDr. Jan Vignati – popraven



POVÁLEČNÉ OBDOBÍ V DĚJINÁCH SPOLKU 1945 - 2001

Po velmi krušných a složitých letech okupace mohl po osvobození rybářský spolek v Uherském Hradišti plně rozvinout znovu svou činnost. V prvním roce míru, v roce 1946, čítal náš lidový rybářský spolek celkem 128 registrovaných členů. Tradice, význam a postavení spolku ve společenském životě města, spolu s jeho historií, výsledky práce a váženým funkcionářským kolektivem, položily základ při formování prvních poválečných organizačních aktivit rybářské obce. Velký význam v tomto procesu sehrálo město Uherské Hradiště, jeho poloha i společensko politický význam v regionu.

Souhra všech těchto faktorů hrála významnou roli na konci roku 1945, kdy byl ustaven "Poříční svaz pro povodí dolního toku řeky Moravy". Sídlem tohoto sdružení rybářských spolků se stalo právě Uherské Hradiště a z výboru našeho Lidového spolku vzešli i dva hlavní funkcionáři nově ustaveného svazu. Předsedou byl přítel p. František Tupý a jednatelem přítel p. Otakar Ulman.

Od svého ustavení sdružoval svaz všechny rybářské spolky sobě příslušné spádové oblasti, ale i širšího okolí. Jeho členy se staly rybářské spolky v Uherském Hradišti, Veselí nad Moravou, Uherském Ostrohu, Uherském Brodě, Spytihněvi, Malenovicích, Napajedlích, Bojkovicích, Bylnici a okolí, Starém Městě, Kunovicích (Štika), Bzenci, Zlíně, Bařově, Luhačovicích a Hodoníně.

Z výčtu shora uvedených spolků Poříčního svazu je patrné, že oblast působnosti tohoto sdružení daleko přesahovala hranice dnešního okresu. Svaz hospodařil na 16 vlastních revírech a dalších 55 revírů měl propachtováno od jejich vlastníků. Dále hospodařil i na 4 neregistrovaných vodách.

Z korespondence a počtu zúčtovaných povolenkových známek je možno odvodit i počty registrovaných členů v jednotlivých členských spolcích. Tak například v roce 1947 měl RS Zlín 96 členů, RS Kunovice – Štika 95 členů, RS Veselí nad Moravou 70 členů, RS Uherský Brod 86 členů apod.

Poříční svaz spadal organizačně pod Zemský rybářský svaz v Brně. Roční členský příspěvek člena spolku činil do konce roku 1948 částku 25 Kč z každé vydané rybářské povolenky. Stejný poplatek platil i host na revíru. Z této sumy se „15 Kč vybírá nálepkovou známkou a 10 Kč v hotovosti. Z těchto členských příspěvků připadá na člena 1 Kč (pro spolek), na příslušný poříční svaz 7 Kč a na Zemský rybářský svaz v Brně 17 Kč. Spolky vyúčtují tyto příspěvky koncem roku se svým poříčním svazem.“

V čele rybářského spolku v Uherském Hradišti stál předseda přítel p. František Tupý a jednatelem byl přítel p. Otakar Ulman. V roce 1948 organizace čítala 106 registrovaných členů. Výbor MO se ke svým řádným i mimořádným schůzím scházel v pronajímané místnosti restaurace Koruna



v Uherském Hradišti až do roku 1952. V průběhu let 1949 a 1950 byla brigádnickou činností členská základna postavena první spolková stavba - hospodářský objekt na rameni "U Boudy", nynější rameno Mařacké. Jednalo se o jednoduchou dřevěnou budovu na základech, která poskytovala členům zázemí pro hospodářskou činnost s možností jednoduchého sociálního zázemí s kuchyňkou. Tento objekt se již v následujícím roce stal základnou pro společenské a sportovní akce pořádané našim spolkem.

V roce 1946 zahájil spolek osmiletou tradici (do roku 1957) v pořádání společenských rybářských večerů v průběhu měsíců června, července a srpna. Tyto oblíbené společenské akce byly organizovány výborem nejen pro vlastní členy a jejich rodinné příslušníky, ale především pro širokou veřejnost, neboť skýtaly i zaručený a poměrně stálý sezónní příjem do spolkové pokladny. Zázemí pro akce poskytoval právě dokončený hospodářský objekt na rameni „U Boudy“. Při těchto akcích byl vždy dostatek vyhlášených rybích specialit na rostech, lahodných nápojů i dobré nálady všech zúčastněných. Vedle příjmu ze zimního ledování a prodeje ledu pro pivovar v Jarošově bylo dalším zdrojem potřebných prostředků pro funkčnost organizace také pořádání pravidelných rybářských závodů, které se konaly na rameni "U Boudy". Závodů bylo pořádáno i vícekrát do roka a vždy byly jejich ozdobou především velmi pěkní ulovení kapři z prostoru ramene od jarošovské strany, které je dnes již bohužel zasypano. Výbor spolku vždy dbal na úroveň závodů, od roku 1948 do roku 1956 byly i ceny pro vítěze připravovány s vyhlášeným vkusem a v hodnotách, které přilákaly mnoho účastníků. Například v roce 1950 se červencových rybářských závodů zúčastnilo ze 140 registrovaných členů LRS v Uherském Hradišti plných 116 členů - závodníků.

Rostoucí význam průmyslově silného města Gottwaldova (Zlína) a posílení jeho významu v regionu po ustavení nového územně správního členění, přineslo na schůzi 25. 6. 1949 rozhodnutí o likvidaci Poříčího svazu v Uherském Hradišti a vzniku nové organizace - Krajské rybářské jednoty v Gottwaldově. Byl zpracován materiál „pro reorganizaci rybářství v kraji Gottwaldovském“, podle kterého až do roku 1952 byly řízeny rybářské spolky tohoto sdružení.

Krajská rybářská jednota fungovala na schématu šesti okresních "garantů" sdružujících příslušné místní rybářské spolky.

I.	Gottwaldov - Zlín	7	spolků
II.	Uherské Hradiště	12	spolků
III.	Hodonín	9	spolků
IV.	Luhačovice	5	spolků
V.	Valašské Meziříčí	15	spolků
VI.	Kroměříž	3	spolky

Krajská rybářská jednota v té době hospodařila celkem na 107 rybářských revírech.

Náš Lidový rybářský spolek v Uh.Hradišti obhospodařoval rybářský revír Morava č. 10, který dostal přidělen MZ ČSR 8. 12. 1950, pod č. j. 137.956-III/4/1950. Tento revír byl téměř identický, co do rozsahu vodních ploch, s dnešním stavem revíru. Na revír, který byl celý veden jako mimopstruhový, měl spolek stanovenou rybí obsádku ministerstvem zemědělství v množství a skladbě podle dochovaných dokladů následovně: 1500 ks K2, 500 ks L2, 500 ks C2, 1000 ks Š1, 1000 ks Ca1 a 500 ks bílé ryby. Maximální počet povolenek pro tento revír je stanoven na 200 ks.

Od roku 1950 započal spolek se školením nových uchazečů o sportovní rybolov. Zakladatelem povinného školení nových uchazečů o členství v našem LRS byl náš dlouholetý člen přítel p. JUDr. K. Mahovský. Byli jsme první organizací, která v rámci Krajské rybářské jednoty zavedla povinnou pravidelnou přípravu nových uchazečů o členství formou školení. Školení bylo rozděleno do tří bloků podle jednotlivých témat. Zvolena byla forma přednášek pro nové členy, kdy nejprve byla na pořadu témata právních rybářských norem a později i celá rybářská problematika spojená s hospodářskou činností spolku. V dané době takovýto přístup nebyl běžný a příprava si vyžadovala poměrně dosti času z osobního volna lektora. Počet uchazečů byl každoročně omezen, každý nový uchazeč musel školení absolvovat. Získal tak nejen znalosti z oboru rybářství a práva, ale především vztah ke spolku samotnému. Počet dospělých uchazečů byl pro členství ročně limitován počtem 3 - 7 nových členů. Zato mezi rybářskou mládeží o účastníky školení nikdy nouze nebyla. Rybářskou mládež si vzal na starost rovněž přítel p. JUDr. K. Mahovský, který se touto činností zabýval nepřetržitě po dobu 25 let až do svých 78 let. Za své zásluhy byl jmenován čestným členem.

V roce 1952, 29. října, byl parlamentem schválen a uveden v život zákon č. 62 Sb. o rybářství, který se stal základním zákonem k této činnosti v naší poválečné historii. Od tohoto dne přešlo rybářské právo na stát, čímž byl položen základ pro provádění sportovního rybolovu širokými vrstvami obyvatelstva naší republiky při splnění podmínek tohoto zákona. Stále ale ještě platila, vedle povinnosti řádně hospodařit na svěřeném revíru, i povinnost spolku dodržovat výdej omezeného počtu plánovaných povolenek, což značně omezovalo růst členské základny.

V tomto roce získal LRS rovněž osvědčení o držení a provozování prvního rozmnožovacího stroje značky „Greif“ ve spolku od OO VB k výrobě písemných materiálů pro informování členské základny. Schůze výboru se už tehdy uskutečňovaly v kanceláři LRS na náměstí Rudé armády 63 v Uherském Hradišti. Nešlo o skutečnou kancelář, nýbrž o místnost ve dvoře



přiléhající k bytu přítele p. Jana Sekerky, který sjednal možnost symbolického pronájmu a umožnil tak spolku opustit prostory v restauraci Koruna.

V plánu práce výboru LRS v Uherském Hradišti na rok 1953 se můžeme dočíst:

„Program hospodářský jest:

- 1. Doplnění obsádky násad a zajištění vlastní produkce pro rok 1954.*
- 2. Vysazení ovocných stromů v počtu 100 u odstavného ramene u Mařatic*
- 3. Vybudování rybníčku u plavebního kanálu*
- 4. Zřídit kolébky pro štičí plůdek*
- 5. Dokončit čerpací stanici u ramene u Mařatic.”*

Spolek soustředil svou hospodářskou činnost na rameno v Mařaticích „U boudy”. Rok od roku pokračující devastace tohoto ramene průmyslovými závody v jeho okolí aktivizovala výbor a celý spolek k boji za jeho záchranu a udržení v revíru. V popisu svého revíru pro potřeby evidence u Krajské rybářské jednoty ve Zlíně ze dne 10. září 1954 mimo jiné k tomuto rameni uvádí:

„Toto rameno je z 90% vyřazeno pro chov ryb, ač to byla nejlepší voda v revíru. Rameno je zanášeno splašky z obce Mařatic a několikrát bylo vytráveno n. p. Fruta. Po několikaletém jednání vyústil n. p. Fruta svou kanalizací do tekoucí řeky Moravy. Lidový rybářský spolek v Uherském Hradišti bagroval toto rameno, dále zřídil čerpací stanici do tohoto ramene a k rameni zavedl elektrické vedení. Současně pro záchranu ramene odpracovali členové LRS mnoho tisíc brigádnických hodin. Přes tyto investice a práci členů je rameno předurčeno k zániku.

Dno: bahno 1,2m. Porosty: zblochan, růžkatec, okřehek, zdest. Ryby: v roce 1954 osazeno 7000 ks Ko, který bude sloven na podzim a přesazen do jiných ramen. Rameno každoročně promrzne do dna.”

Stejně potíže s otravami ryb při každoročních podzimních cukrovarnických kampaních řešil spolek i u části revíru “Plavební kanál”. Tam byla situace o to horší, že před zimním obdobím byl pravidelně spuštěn na minimální stav vodního sloupce a nedovoloval zimování a přežití rybí obsádky. Stále byly bagrovány šterkopísky na ramenech Mlač, Výrovka, Blata, Uhliska. Do roku 1953 byl bagrován šterkopísek i z ramene Babice I a Babice II. Na rameni Babice II byla ještě v letech 1953 - 54 dokonce nelegálně zřízena organizací JZD v Babicích drůbežárna a rameno bylo oploteno. Stejný osud postihl na krátkou dobu v roce 1954 rameno Blata, kde JZD zřídilo odchovnu pro 500 ks kačen a rovněž celé rameno oplotilo. Trvalo ještě jeden a půl roku než v březnu 1956 byla ramena vrácena do původního stavu.

V roce 1953 byl položen základní kámen k budování odchovných rybníků v trati Staré Město - Louky u druhé plavební komory Bařova kanálu. První odchovný rybník byl svépomocí vybudován 19. dubna 1953 na soutoku Huštěnovského potoku a potoku Jalůbka, pojmenován byl „Huštěnovský.”

Výměra jeho vodní plochy činila 1,22 ha. O rok později byl dokončen druhý produkční rybník na pravém břehu potoku Jalůbka, nazvaný „Svárov”, který měl plochu 2,72 ha. Spolu s ním se podařilo zbudovat členům spolku svépomocí ještě třetí rybníček o rozloze 160 m². Těmito rybníky se započala etapa budování odchovné rybníční soustavy a byl položen základ pro promyšlenou hospodářskou činnost LRS v Uherském Hradišti. V pracích na budování rybníční soustavy bylo pokračováno bez přerušení i v dalších letech, jejich postup byl pouze limitován finančními zdroji spolku a výškou subvencí z Ministerstva zemědělství ČR.

Od roku 1954 převzal funkci jednatele přítel p. František Grebeň, ve funkci předsedy působil dále přítel p. František Tupý, hospodářem byl do konce roku 1953 přítel p. Karel Dyčka. Členská základna se rozrůstala pouze v rámci omezeného počtu vydávaných povolenek V roce 1952 čítal spolek 143 registrovaných členy, v roce 1953 již 151 člena a o rok později, v roce 1954, jen 149 členů.

V témže roce hospodařil spolek na revíru čítajícím tyto ramena :

1.	rameno KOBYLICE	0,90 ha
2.	rameno MLAČ	0,25 ha
3.	rameno KOŇOV	1,50 ha
4.	rameno VÝROVKA	2,40 ha
5.	rameno BLATA	0,45 ha
6.	rameno UHLISKA	9,60 ha
7.	rameno BABICE II.	3,00 ha
8.	rameno BABICE I.	3,60 ha
9.	rameno KANADA	3,20 ha
10.	rameno U BOUDY (Mařacké)	1,20 ha

K těmto ramenům náležel k revíru ještě potok Trávníček, 8 km Plavebního kanálu a tok řeky Moravy v délce 14 km.

Ročně bylo spolkem vydáno 30 - 40 povolenek pro mládež, kterým se říkalo prázdninové, neboť byla jejich platnost omezena pouze na dva prázdninové měsíce. Od roku 1953 zařazoval výbor našeho LRS v Uherském Hradišti na každou výroční členskou schůzi také odbornou přednášku ve snaze zvýšit odbornou úroveň členské základny: „*Odbornou přednášku na každou schůzi zařazujeme z toho důvodu, abychom vyškolili odborníky v rybářství a tím udrželi si přední místo mezi LRS v republice a zvýšili rybnatost našich vod.*” Tématy přednášek byly např. genetika ryb a výběr plemenného materiálu, infekční vodnatelnost kaprovitých ryb či škůdci a nemoci ryb ohrožující naše chovy apod.

Dne 22. února 1955 byla LRS v Uherském Hradišti smlouvou stanovena obsádka rybníků a dodávka ryb pro oblastní pobočku rybářské jednoty



v Uherském Hradišti: „byla nám stanovena obsádka 4.300 ks K1, 15.000 ks Ko, a 50.000 Ca-jik. Mimo to máme do rybníků vysaditi 05 ks Li-gen. Z tohoto množství máme dodat oblastní pobočce v Uherském Hradišti 1.900 ks K2 a 8.000 ks K1. Proti této smlouvě podáváme námítky a žádáme o její zrušení.” Ve sporu o osazovací plán šlo o jeho přezkoumání a stanovení reálného plánu obsádky, který by odpovídal rozsahu vodních ploch revíru obhospodařovaných spolkem. V dokumentu se dále uvádí že: „skutečná, i když zvýšená, produkce kapra na nedokončených dvou rybnících ve Starém Městě - Loukách a především povinná dodávka 1.900 ks K2 by zapříčinila, že pro celou potřebu spolku zbude na zarybnění 34 ha odstavných ramen a 45 ha řeky Moravy plných 680 ks kaprů K2.” Do sporu zasáhly i orgány státní správy a hospodář spolku přítel p. Vladimír Chajda před konečným rozhodnutím o změně plánu dokonce hrozil rezignací na svou funkci hospodáře.

Od roku 1956 bylo pro rybolov mládeže uvedeno v život další omezení k tzv. „prázdninové povolence”, a to výlučná možnost chytání ryb na tuto povolenku pouze na rameni Kobylice; toto omezení trvalo až do poloviny šedesátých let.

Čas plynul a přišel rok 1957, jeden z klíčových roků v historii spolku. V usnesení VČS LRS ze dne 27. června 1957 se praví, že „LRS v Uherském Hradišti se přihlašuje k organizačnímu řádu Československého svazu rybářů, který byl již od 22. 5. 1957 registrován u MV ČSR. Tímto rozhodnutím členské základny a potvrzením ONV ze dne 5. 9. 1957 se dosavadní lidový rybářský spolek přeměnil v místní organizaci Československého svazu rybářů.” Byla tak ukončena jedna dlouhá a úspěšná etapa v historii organizovaného rybářství v Uherském Hradišti.

Dne 30. 6. 1957 byl ustaven do funkce hospodáře naší MO přítel p. Vladimír Chajda a jeho zástupcem se stal přítel p. Gunther Víta. Předsedou MO byl přítel p. František Tupý a jednatelem přítel p. František Grebeň. Vývoj členské základny místní organizace byl následující: v roce 1955 čítala 149 členů, o rok později 147 členů, v roce 1957 146 členů a v roce 1958 celkem 160 členů.

Organizační struktura Československého svazu rybářů měla tři stupňové řízení: na prvním stupni místní organizaci (MO), na druhém stupni oblastní pobočku sdružující všechny MO na dolním toku Moravy (12 MO se sídlem v Uherském Hradišti) a na třetím stupni krajskou pobočku (KP) se sídlem v Gottwaldově, která řídila 6 oblastních poboček: Vsetín, Valašské Meziříčí, Gottwaldov, Kroměříž, Uherské Hradiště a Hodonín. Krajská pobočka Československého rybářského svazu se sídlem v Gottwaldově sdružovala celkem 52 místních organizací, které hospodařily na 101 rybářském revíru.

Prvním předsedou oblastní pobočky Českého svazu rybářů v Uherském Hradišti byl náš člen přítel p. Miloš Kyas, jednatelem byl přítel p. František Beran a pokladníkem byl přítel p. Jan Čepek, rovněž z Uherského Hradiště.

V krajské pobočce Čs. svazu rybářů se sídlem v Gottwaldově měla naše organizace také své zastoupení, funkci místopředsedy zastával přítel p. Miloš Kyas a funkci účetního přítel p. Jan Čepek.

Začátky kontroly dodržování zákona o rybářství lze datovat začátkem roku 1957, kdy bylo započato s vnitřní ostrahou našeho revíru formou rybářské stráže.

Po vydání novelizace zákona o rybářství v roce 1957 byli výborem určeni dva členové pro kontrolu dodržování rybářského řádu na celém revíru organizace. Tito členové měli za povinnost kontrolovat všechny lovící a celý revír 3 x týdně, vždy v sobotu a neděli. Zaměřovali se především na oprávnění k výkonu rybářského práva, protože se mezi rybařícími nacházeli i neorganizovaní, tedy pytláci. Vzhledem k tomu, že se našim členům vydávala povolenka k rybolovu až po odpracování 15-ti brigádnických hodin pracovní povinnosti, bylo třeba kontrolovat a zjišťovat u vody ty, kteří lovili bez splnění této podmínky. Zvláštní ustanovení platilo pro rameno Mařacké, kde mohli lovit členové, kteří nemohli vykonávat těžší manuální práce a byla jim vydána povolenka.

Postupná a promyšlená hospodářská činnost při výrobě násad do revíru MO vedla v roce 1957 výbor MO k řešení problému zimního komorování vyprodukovaných ryb na jednom místě, pokud možno ve kvalitním a průtočném rybníce (komoře).

Hledání bylo úspěšné a výbor MO, po odbahnění a úpravách celého zanedbaného rybníka v obci Salaš, zde začal v zimě roku 1957 komorovat násadové ryby. Náklady na úpravu a uvedení komorovacího rybníka do stavu způsobilého provozu stály organizaci 8.689,10 Kč, do zřízení skladiště na nářadí, sítě, lodky a sudy vložila naše MO 6.581,30 Kč. Nájemní smlouva na 12 let zajišťovala perspektivní a dlouhodobé využití vynaložených nákladů v delším časovém úseku.

Těmito výdaji se naše organizace octla téměř bez finančních prostředků, a proto byla nucena zažádat MZ ČSR o poskytnutí subvence na již hotové dílo. Teprve 10. ledna 1958 obdržela naše MO od MZ v Praze příspěvek ve výši 4.772,- Kč.

I v dalším období pokračoval nárůst členské základny: v roce 1959 měla místní organizace v Uherském Hradišti 178 členů, v roce 1960 195 členů, v roce 1961 217 členů a v roce 1964 již 226 členů. Rozvoj členské základny přinášel s sebou i potřebu zvýšení produkce násady do revíru. Na stávajících rybníčních plochách již nebylo možno vyprodukovat více násad a způsob odchovu si vyžadoval nové chovné rybníky.



Z tohoto důvodu byl zpracován v roce 1958 projekt na přemostění potoka Jalůbky a jeho pozdější realizace v roce 1959. Tímto počinem si naše organizace otevřela cestu k využití mokřin na katastru obce Huštěnovice v pozdějších letech. Na konci roku 1959 požádal výbor organizace JZD v Huštěnovicích a později (24. 12. 1960) i ONV v Uherském Hradišti o přidělení 9,96 ha pozemků do bezplatného užívání pro účely zřízení odchovných rybníků v lokalitě Staré Město – Louky. Výsledkem tohoto úsilí nebylo vybudování zamýšleného 10 ha rybníka, ale z jednání ze dne 24. 5. 1961 vyplynula pouze možnost využití pozemku o výměře 2 ha v trati Olší. Pozemek byl veskrze bažinatý a svým charakterem byl přímo předurčen k výstavbě rybníka (Huštěnovice II - komory). K rozhodování o charakteru využití předmětného pozemku pro rybník přispěla i povodeň, která na jaře 1960 postihla nejen město, ale podepsala se i na hospodářském výsledku chovných rybníků na Loukách. Nešlo přímo o staletou vodu, ale rozsahem zatopených hektarů pozemků a luk to byly záplavy srovnatelné s rokem 1930.

Na VČS v roce 1961 byl novým předsedou MO zvolen přítel p. František Pekáček a jednatelem přítel p. Miroslav Hrabovský. Výbor naší MO neměl v této době stálé sídlo, ani prostory ke konání výborových schůzí, schůze se konaly v místnosti na náměstí Rudé armády č. 63. I v těchto podmínkách, kdy funkcionáři výboru pracovali ve svém volném čase a agendu MO zpracovávali doma, byli schopni vést organizaci k dalšímu rozvoji. O tom, že šlo o nesnadnou práci, svědčí řada skutečností. Vedle organizační práce se členskou základnou výbor musel každoročně řešit nejen následky otrav na rameni Mařacké, ale především se potýkal s čím dál častějšími tzv. kampaňovými otravami na řece Moravě, které pravidelně se zahájením řepné kampaně znepríjemňovaly život rybářům po celém toku řeky. Rovněž růst průmyslu na horním toku řeky a absence čistících stupňů na jejich výstupech negativně přispívaly ke zhoršujícímu se stavu kdysi tak rybnaté řeky.

Na rybochovném zařízení na Loukách byla dokončena hospodářská budova, která sloužila nejen jako sklad krmiva, ale také jako sklad náradí a zároveň i ochrana proti dešti pro naše členy. Ihned po dokončení hospodářské boudy na rybochovném zařízení byla její kvalita prověřena krutou zimou na přelomu let 1962 - 63. Organizace nebyla v té době technicky ani lidským potenciálem připravena čelit dlouhotrvajícím a silným mrazům v měsících lednu a únoru. Silná sněhová pokrývka na ledu našich ramen dala tušit, že přijde špatný hospodářský rok. Na všech našich ramenech došlo k masivnímu úhynu ryb a dokonce tlakem ledu byla protržena hráz komorovacího rybníku na Salaši. Organizace ztratila nejen všechny komorovaný plůdek, ale především přišla o cenný generačních materiál ryb, zejména v kaprovi.

Počínaje rokem 1962 nastalo období, v němž se vážně uvažovalo a také rozhodovalo o rozšíření a dobudování rybníční odchovné soustavy. Od roku 1963 byl využíván k chovu i náhon k soustavě našich rybníků a byl vybudován malý třecí rybníček "Za boudou" o ploše 160 m². Souběžně bylo provedeno několik zaměření terénu a zpracovány varianty rozšíření rybníků o další vodní plochy. Probíhala jednání mezi JZD Staré Město a JZD Huštěnovice, spolu s jednáními se zemědělským odborem ONV v této věci. Všichni funkcionáři výboru MO věřili, že organizace získá souhlas s rozšířením soustavy rybníků. Celý proces rozšiřování musel být podložen nejen dostatečnými vlastními finančními zdroji, ale především vedle projektových podkladů, i zájmem orgánů státní správy o tuto problematiku. Na příhodný čas ovšem musel výbor naší MO čekat ještě plných deset let.

Rok 1965 se významně zapsal do novodobé historie organizace, neboť poprvé v poválečném období bylo dovezeno úhoří monté, od této doby se daří pravidelně zarybňovat revír touto sportovně vyhledávanou rybou.

V roce 1967 musel však výbor neodkladně řešit masivní únik vody z rybníku Huštěnovský, který byl zapříčiněn melioračními zásahy v okolních zemědělsky obhospodařovaných pozemcích. Rybník musel být vypuštěn a současně byla provedena oprava hlavního melioračního svodu, který vedl ve dně rybníka.

V roce 1963 se stal předsedou naší MO přítel p. Miloslav Pekárek, jednatelem byl od roku 1964 přítel p. Jan Kuchař. V roce 1965 vykonával funkci jednatele přítel p. Stanislav Lepka. Místní organizace rybářů v Uherském Hradišti čítala v roce 1965 celkem 219 členů, v roce 1966 223 členů, v roce 1967 236 členů, v roce 1968 250 členů a v roce 1969 243 členů.

Od března 1964 do konce roku 1965 realizovalo Okresní středisko přípravy investic v Uherském Hradišti prostřednictvím Melioračního družstva ve Starém Městě úkol „*Odvodnění luk na k.ú. Huštěnovice*“. Tato činnost zkomplikovala naší MO hospodářskou činnost na dobu téměř dalších čtyř let, neboť došlo nejen k porušení hrází, ale i k dalším zásahům do chovných rybníků. Opětovné nastolení bezproblémového vodního režimu si vyžádalo nemálo obětavé a na čas náročné práce členů hospodářského odboru MO. Souběžně pokračovaly práce na přestavbě a úpravě hospodářského objektu v prostoru chovných rybníků na Loukách. Po roční brigádnické práci členů organizace byla provedena 18. 7. 1966 slavnostní kolaudace objektu, který byl předán MNV ve Starém Městě do trvalého užívání naší MO. Ihned začal plnit funkci hospodářské základny organizace a byl neodmyslitelným zázemím hospodářského odboru MO.

Součástí melioračních úprav v letech 1964 - 1966 byla i generální oprava Huštěnovského potoka, na němž bylo provedeno 14 betonových stabilizačních prahů a usazovací nádrže. Pro naši MO má význam nejen pro svou polo-



hu s průtokem při rybníční chovné soustavě, ale je do něj zaústěn vypouštěcím zařízením i náš první rybník Huštěnovický.

Na VČS v roce 1967 byl zvolen předsedou naší MO přítel p. František Minařík. Téhož roku 7. června proběhlo v kanceláři MNV v Babicích první jednání ve věci výběru staveniště na prostor pro otevření ložiska šterkopísku v Babicích. Navržen byl jediný prostor - území vymezené korytem řeky Moravy a jeho mrtvým ramenem zvaným Uhliska. Před organizací se rýsovalo výrazné zvětšení vodní plochy revíru a z pohledu perspektivy využití těžby ložiska i v budoucnu, stejně jako další rozšiřování tohoto ramene. Přípravné a zajišťující práce před otevřením těžby zabraly ale ještě plně dva roky.

Na začátku roku 1968 zažádala naše organizace Ministerstvo zemědělství a výživy v Praze o povolení výjimky ze zákona č.102/1963 Sb. - možnost nočního odlovu těžkých sumců a candátů na udici a denní odlov sítěmi v odstavném říčním rameni „Uhliska“ rybářském revíru Morava 10. Ministerstvo žádosti výboru MO vyhovělo a v odůvodnění se píše, že:

„Výjimka se uděluje vzhledem ke značnému výskytu těžkých dravých ryb, které nejsou z hospodářských důvodů v odstavném rameni žádoucí a jsou příčinou úbytku bílých kaprovitých ryb, zejména kapra a lína.“ Výjimka byla odsouhlasena i Jm KNV odborem vodního a lesního hospodářství v Brně a naší MO byly stanoveny k výjimce tyto podmínky nočního lovu:

- *sumci budou loveni pouze nad váhu 10 kg a candáti nad váhu 4 kg*
- *skupina nočních lovců musí mít nejméně 3 členy*
- *noční lov je povolen pouze ze soboty na neděli, je-li volná sobota, tedy již z pátku na sobotu*
- *noční lov musí být předem MO ČSRS nahlášen*
- *smí se používat pouze lov na nástražní rybky (nejmenší míra 15 cm), přívlač v noci není dovolena*
- *dozor nad nočním lovem bude prováděn členy výboru MO ČSRS a rybářskou stráží*

Povolení bylo projednáno ve výboru MO ihned 18. 4. 1968 a vzápětí realizováno. Přes velké naděje a počáteční zápal, nebyla celá akce úspěšná a nepřinesla očekávaný výsledek v podobě výrazného snížení stavu těchto dravců v rameni.

Po srpnových událostech roku 1968 a celkové změně politického klimatu ve společnosti se Československý rybářský svaz po svém sjezdu v roce 1969 rozdělil na dva samostatné subjekty: Český rybářský svaz a Slovenský rybářský svaz. Naše organizace se začlenila do ČRS a až do roku 1991 působila v jeho organizační struktuře. Od roku 1968 řídil organizaci předseda přítel p. Vladimír Keňo a hospodářem byli v roce 1968 přítel p. Cyprián Omelka,

v letech 1969 - 73 přítel p. Jaroslav Bár. Vývoj členské základny: v roce 1970 měla organizace 250 členů, v roce 1971 jen 264 členů, v roce 1972 již 270 členů a v roce 1973 273 členů.

Více aktivity a nový přístup ze strany výboru MO je možné v tomto období vysledovat i v odboru práce s mládeží. Od roku 1968 se této práci po dva roky věnoval jednatel MO přítel p. Jaroslav Bár, v letech 1970 - 1973 se touto činností úspěšně zabýval přítel p. František Škách. Štafetu této nesnadné a na čas velmi náročné práce převzal v roce 1973 do roku 1976 přítel p. Julius Ponec. V této záslužné práci vždy našli oporu, pomoc i radu u nestora této činnosti v naší organizaci přítele p. JUDr. Karla Mahovského.

Ještě v roce 1969 bylo v říjnu provedeno schválení dobývacího prostoru pro těžbu štěrkopísku na lokalitě Uhliska. Po provedených technicko - geologických šetřeních v období září 1968 až duben 1969 bylo toto ložisko uznáno za vhodné pro průmyslové dobývání v kategorii místních ložisek a KNV vydal povolení k dobývání. Původní plocha pro těžbu byla vymezena v rozsahu 21 ha, 04 ary a 89 m². Na této tzv. bilanční ploše ložiska, které bylo z jedné části ve starém rameni Uhliska a z větší části na zemědělské půdě, se nacházelo 234.975 m³ zásob prakticky čisté suroviny pod 3 m mocnou vrstvou povodňových naplavenin. Síla sloje štěrkopísku se pohybovala v rozmezí 8 - 9 m. S těžbou bylo započato již v roce 1969 a první etapa představovala odtěžení skrývky a povrchovou těžbu štěrkopísku pověřenou organizací MNV Babice. Ze zápisu a vyjádření stanoviska zástupců výboru MO k zahájení těžby je možné se dočíst, že: *„Požadujeme po provozovateli, aby vnitřní hráz ramene, která má sloužit jako přepravní cesta, nebyla po skončení těžby úplně zrušena, nýbrž byly ponechány z této hráze min. 3 ostrůvky.“* Tak vznikla dnešní podoba ostrůvků v rameni Uhliska. Vlastní těžba byla částečně zpomalena až zastavena vlivem kruté zimy na přelomu roku 1969 - 70, kdy silné mrazy podporované vydatným sněžením zapříčinily masivní úhyn ryb na našich odstavných ramenech. Sanační práce na likvidaci uhynulých ryb prokázaly, že hospodaření a zarybňování revíru je promyšlené a na počtu a velikostech jednotlivých druhů bylo dokázáno, že revír je dobře a svědomitě zarybňován. V průběhu této kruté zimy se projeví i negativní stránky morálky jedinců i celé společnosti. U prořezávaných děr na ramenech se často objevovali lapkové a pytláci, kteří využívali přirozené potřeby zvednuté rybí obsádky po kyslíku a malátné kusy bezohledně likvidovali. Naše rybářská stráž měla v tomto nepříznivém období plné ruce práce a ve složení p. František Pekáček, Antonín Nikl, Zdeněk Lapčík, Miroslav Melichárek a Jan Číž již nevládala situaci. Proto byl přechodně nucen výbor přiřadit k členům RS ještě i dobrovolníky z řad členské základny, kteří téměř denně prováděli kontroly ramen.



Od samého počátku sedmdesátých let hledal hospodářský odbor nové vhodné lokality a plochy ke zvýšení vlastní produkce rybích násad. Tak se zrodil v roce 1970 plán na využití vybudovaných a nepoužívaných závlahových náhonů na k.ú. Babice, Huštěnovice a Staré Město. Rozhodnutím ze dne 14. 6. 1971 povolil ONV, odbor OVLHZ naší organizaci předčasné užívání vybudovaného závlahového zařízení k účelům odchovu rybích násad. Dále povolil i provedení jednoduchých provizorních úprav na závlahových zařízeních, které by umožnily využití náhonů k odchovu rybích násad.

Na takto získaných a částečně upravených plochách vyráběl hospodářský odbor násadu pro účely zarybnění revíru až do roku 1974. Voda se do závlahového systému, který byl označen názvem N1, napouštěla a dopouštěla nad plavební komorou v Babicích. Hlavní produkční rybou byla štička rychlená. Díky těmto opatřením se naše organizace stala v produkci této ryby již soběstačnou. Náhon je dodnes možné vidět v prostoru ramen Výrovky, Blat a Koňova a jde souběžně s tokem řeky Moravy. Pro špatný technický stav je již současná možnost jeho využití prakticky nulová.

Organizaci od roku 1971 do roku 1973 vedl předseda přítel p. František Tupý.

V roce 1972 se organizaci podařilo koupit první vlastní mechanizační prostředek na přepravu násad a jinou hospodářskou činnost Motorobot PF-6 (půdní frézy s vlečkou). Současně nám byla udělena výjimka pro provoz frézy v silničním provozu, která povolovala „*výjezd frézy pro jízdy při přepravě krmiva a materiálu na státní silnici I. tř. č. 55 v úseku Uherské Hradiště – Babice a zpět v době od 04 do 07 hod a v době od 16 do 20 hod. denně, mimo pátku a neděle*“, a spoustu dalších omezení. Na konci roku bylo nutno řešit mobilitu a nutnost přeprav násad a náradí, včetně dopravy krmiva na rybochovné zařízení komplexnějším a efektivnějším způsobem. Proto bylo rozhodnuto zakoupit větší starší užitkové vozidlo. Vozový park MO se rozrostl o dodávkový automobil zn. ROBUR.

Od 1. ledna 1972 došlo také k zásadní úpravě rozdělení pravomocí mezi jednotlivé stupně NV v rybářských kompetencích. S prováděcími předpisy k vyhlášce č. 103/63 Sb., které beze změny (s výjimkou rybářské stráže) platí dodnes, byli funkcionáři organizace ČRS seznámeni na aktivu dne 24. 5. 1972. Týkají se zejména zařazování rybníků nezpůsobilých pro rybníkářství do revírů, dále ustanovování rybářských hospodářů, povolování výjimek ze zákazu lovu ryb, projednávání přestupků na úseku rybářství a rybářské stráže ap.

Rozvoj a modernizace průmyslu zpracování kůží v Otrokovicích spolu s modernizací a rozšířením cukrovarů na horním toku řeky přinesly s sebou pro nás rybáře především negativní důsledky. Nedostatečným nebo vůbec žádným koncovým čistícím stupněm opatřené průmyslové podniky společně s již stávajícími obcemi a městy bez čističek odpadních vod, stejně jako inten-

zivní zemědělská činnost podél celého toku řeky, stále více zapříčiňovaly častější a ve svých důsledcích i daleko větší škody na rybích obsádkách řeky Moravy. Proto výbor MO požádal 22. ledna 1972 KNV v Brně o povolení výjimky k celoročnímu lovu ryb na rybářském revíru Morava 10. Žádost byla odůvodněna tím, že: „revír je znečišťován odpadními vodami průmyslových závodů, zejména při cukrovarnické kampani v podzimních měsících. V důsledku toho dochází každoročně k dušení ryb, případně k jejich hynutí a maso těchto ryb je znehodnocováno, čímž je značně omezena možnost sportovního rybolovu a dochází ke ztrátám a zbytečně vynakládaným výdajům na zarybnění.”

Dne 30. 3. 1972 byla rozhodnutím KNV v Brně povolena výjimka z § 17, 19 a 20 vyhlášky 103 - 63 Sb., podle níž bylo povoleno na revíru Morava 10 celoroční chytání všech druhů ryb. Výjimka se netýkala odstavných říčních ramen a plavebního kanálu a její platnost byla omezena do konce roku 1974.

Starosti o přezimování rybích násad vyprodukovaných hospodářským odborem byly vždy prvořadým úkolem výboru organizace. Zabezpečení přes zimní období vždy rozhodovalo o hospodářském výsledku následujícího roku. Proto výbor MO 25. 4. 1972 obnovil po nelehkých jednáních smlouvu o pronájmu rybníčku v obci Salaš pro potřeby komorování s již novým majitelem MNV Salaš, nástupcem JZD Salaš, které v té době již neexistovalo. Smlouva byla obnovena a časově vymezena do konce roku 1980.

Rostoucí produkci rybí násady však již nestačil vykrýt svou kapacitou ani rybník v obci Salaš a tak se hledalo dál. Po neúspěchu MO Staré Město ve věci pronájmu meliorační nádrže „Jama” ve Starém Městě, se našemu výboru MO podařilo zajistit malý, ale průtočný komorový rybníček. Dohoda s Oblastní meliorační správou v Uherském Hradišti o pronájmu této vodní plochy pro účely komorování byla písemně uzavřena a meliorační nádrž („Jama”) ve Starém Městě se stala další naší komorou. Přesto, že se tato nádrž nedala nikdy zcela vypustit, zajišťovala po dobu sedmi let zimní zajištění násad i za cenu zvýšených nákladů, neboť bylo k jarním slovům zapotřebí dvou velkých čerpadel, stejně jako dostatek členů MO při výlovu.

Od roku 1973 do roku 1978 vedl organizaci předseda přítel p. František Minařík a ve funkcích jednatelů se vystřídali přítel p. Vlastimil Blaha (1973 - 75) a později přítel p. Jan Kuchař (1975 - 1977). V roce 1975 měla naše MO celkem 306 registrovaných členů. Výboru místní organizace se podařilo najít nové místo pro výborové schůze. Od roku 1973 se zasedání výkonného a řídicího orgánu MO konala v pronajímané místnosti za restaurací v hotelu Morava v Uherském Hradišti. Místo to nebylo zrovna ideální k projednávání závažnějších věcí, neboť nebylo možno přenášet případně celou spisovou agendu MO na výborové schůze z bytu jednatele, často byly schůze rušeny hlukem z prostor restaurace. Přesto i toto řešení bylo výrazným krokem vpřed oproti nedávné minulosti.



Přišel rok 1974. Výbor MO rozhodl, že je nutné řešit stav hospodářského zázemí na rameni Uhliska. Proto bylo rozhodnuto, že po zpracování jednoduché dokumentace a vydání stavebního povolení, bude zrekonstruována bouda na tomto rameni v hospodářský objekt MO. Objekt měl sloužit nejen k úschově náradí a pomůcek hospodáře MO, ale počítalo se s jeho úpravou k celoročnímu provozu s možností využití i pro ledaře v zimním období. Rozhodnutí se začalo velmi rychle realizovat a po rozšíření základů byl postaven hospodářský objekt téměř shodný s dnešním půdorysem objektu. Stavbu řídil a vše kolem její realizace osobně koordinoval přítel p. Jan Sekerka.

Ke konci roku, konkrétně dne 22. prosince 1974, došlo na základě usnesení ze II. sjezdu Českého rybářského svazu a po projednání se všemi místními organizacemi ČRS v Jihomoravském kraji s platností od 1. ledna 1975 k převodu výkonu rybářského práva v rybářských revírech uvedených v příloze tohoto výnosu z místních organizací Českého rybářského svazu na Krajský výbor Českého rybářského svazu v Brně.

Začalo období posílení krajského způsobu hospodaření a výkonu rybářského práva. Tato změna přinesla zásadní rozšíření rybářského práva členům každé MO a platnost povolenky k rybolovu opravňovala jeho držitele k rybaření i za hranicemi vlastního rybářského revíru mateřské organizace. Od roku 1974 byla rovněž uplatňována nová rajonizace území v působnosti jednotlivých MO ČRS. Vycházelo se z přirozených spádových území k jednotlivým organizacím ČRS, podle nichž mají být do naší organizace do budoucna přijímáni především členové podle místa bydliště a spádovosti území v němž organizace působí. Do naší organizace v Uherském Hradišti jsou od té doby v drtivé většině případů přijímáni za členy uchazeči z obcí Babice, Bílovice, Částkov, Huštěnovice, Jalubí, Kněžpole, Košíky, Kudlovice, Místřice, Nedachlebice, Sušice, Topolná, Traplice a velkého Uherského Hradiště.

V roce 1975 byla výborem organizace provedena akce na záchranu ramene Mlač, které v důsledku nedostatku vody a technické nemožnosti dostat ji obtokovým kanálem až do ramene samotného, bylo odkázáno k postupnému zániku. V tomto roce byla odstraněna náletová dřevina vyrůstající z již mělké vodní plochy tohoto ramene a byly provedeny dva pokusy dostat přece jenom obtokovým kanálem při hlavním korytě řeky Moravy vodu do ramene. Po dvou dnech se podařilo dostat vodu ve velmi malém množství do ramene, ale na své cestě už od komory v Babicích a v prostoru za ramenem Markétkou v důsledku zanedbané údržby a celkového špatného stavu obtokového kanálu v nejbližších úsecích prosakovala do polí. Snaha alespoň takto pomoci zachránit toto rameno se přes vynaložené úsilí minula účinkem.

Aby problémů výboru MO neubývalo a nezůstávalo jen u pravidelného znečišťování toku řeky Moravy, rozhodlo vedení MNV v Babicích s pozhénáním ONV v červenci 1975 o legalizaci a zřízení skládky „*popela a smetí z obce*” v trati Jezera u ramene Babice I. Ve skutečnosti šlo o legalizaci již existující divoké skládky komunálního odpadu z obce, která hyzdila jedno z našich nejkrásnějších odstavných ramen Babice I. Všechna jednání v této věci od roku 1972 byla v tu chvíli zapomenuta a čas, který výbor strávil opo-
nentními připomínkami a zamítavými stanovisky přišel vniveč. Vybudováním a řízením skládky byl pověřen MNV v Babicích a výboru MO se podařilo alespoň prosadit vybudování přepažující hráze od zbytku vodní plochy ramene Babice I tak, aby nebylo možno svévolně pokračovat v tomto díle zkázy. Další vývoj potvrdil obavy o vlastní rameno a dodržování pravidel a ukládání vymezených druhů odpadů. Trvalo ještě plných sedm let, než skládka vyplnila vymezený prostor a v roce 1982 byla konečně překryta ornici.

Rok 1975 byl plný zlomových i krizových období v životě naší MO. Tempo dobývání štěrkopísku, a také ne zcela adekvátní technika k tomu použitá, byly příčinou zavážení části ramene Uhliska zeminou z nadloží a kolem ramene se kupily hromady skrývek. Rovněž v červenci 1975 musela být neudržitelná a patová situace kolem těžby a hald hlušiny řešena jednáním, neboť provozovatel těžby JZD Staré Město řešilo problém jednoduše a po svém – likvidací části ramene. Pro dokreslení situace je nutné uvést, že bylo po dosud provedené těžbě nutno umístit a uložit cca 250 tisíc m³ zeminy. Na jednání bylo dohodnuto a potvrzeno, že „*část objemu zeminy již uložené v odstavném rameni v objemu cca 100. tisíc m³ bude natrvalo, z ekonomických důvodů, ponecháno na místě. Dále cca 12. tisíce m³ bude rozšířena ochranná hráz řeky Moravy na výšku koruny hráze a cca 30. tisíc m³ bude rozprostřeno v lokalitě Blata v k. ú. Huštěnovice.*” Všechna tato ujednání našťastí vstoupila v platnost okamžitě, čímž bylo zabráněno páchání dalších škod v této části našeho revíru.

A aby nebylo ještě problémů dost, padla na jaře 1975 za obět traktorům JZD Staré Město při jarní orbě i kompletní příjezdová cesta od meliorační jámy ve Starém Městě až k rybochovnému zařízení na Loukách. Od tohoto okamžiku nebylo možno dostat se k rybníkům žádnou mechanizací a ani zásoby krmiva zdaleka nestačily na zajištění výroby násad do podzimních měsíců. Přímá jednání s JZD byla zdlouhavá a neúčinná, neboť ze strany JZD nebyla vstřícnost k řešení problémové situace. Výbor řešil dovoz krmiv terénním vozem Praga V3S a podal důrazné dovolání se nápravy na ONV v Uherském Hradišti. Výsledkem závěrečného jednání na ONV na podzim roku 1975 byl podpis smlouvy, podle níž JZD určuje parcely a místo pro zřízení cesty nové, která je shodná s dnešní příjezdovou komunikací od Kanálu k zařízení MO.



Cesta k rybníkům byla z pohledu nezúčastněného pozorovatele nepříliš významným bodem úspěšné práce tehdejšího výboru MO. Souběžně se získáním prostoru pro příjezdovou komunikaci si výbor MO zajistil i prostor pro vybudování dalšího chovného rybníku. Území mezi potokem Jalůbka a novou příjezdní komunikací přímo vybízelo k jeho vybudování a spádové poměry byly víc než dobré. A protože od jara 1975 probíhalo v dodavatelské režii první odbahnování největšího rybníku Svárov, bylo od úvah k činům blízko. Po proměření spádových poměrů a zpracování projektu byl na podzim 1975 v tomto prostoru vybudován rybník s požerákem do potoka Jalůbka o výměře 0,8 ha, který dostal jméno podle své polohy „Před Boudou“. Budovatelská aktivita výboru, podpořená přítomností těžké techniky na rybochovném zařízení, byla tak velká, že do konce roku ještě po projektu a smlouvě o pronájmu s n. p. Povodí Moravy v Uherském Hradišti byl vybudován jediný rybník na druhé straně plavebního kanálu a to rybník „Za Kanálem“ o výměře 0,270 ha.

Průtahy se zřízením komunikace a přístupem na pozemky za hlavní meliorační svod z rybníků, ale i nedostatek finančních prostředků, se podepsaly i na kvalitě provedení odbahnění našeho hlavního chovného rybníku. Část zeminy musela být deponována uvnitř rybníku a zemina dodnes rozděluje z části jeho vodní plochu. Od té doby se jen pomalu daří zeminu v zimních měsících odtěžovat a likvidovat tak dluh z minulosti – ostrůvek ve Svárově.

Rok 1975 přinesl další pozitivní skutečnost. Po letech záslužné a potřebné práce s mládeží, kterou vedl přítel JUDr. Mohaupt, se konečně aktivizovala větší skupinka nadšenců pro tuto dobrovolnou práci, která to se svým přístupem k práci s mládeží myslela vážně a dlouhodoběji. Tak se od roku 1974 rozrostl odbor sportovní činnosti a práce s mládeží o přítele p. Bohuslava Weintritta a přítele p. Františka Váverku. Navázáním na dlouholetou tradici a úroveň práce na tomto poli, došlo v roce 1975 k organizačnímu zajištění a uskutečnění první sportovní akce přesahující svým významem hranice naší MO. Ve dnech 31. 5. – 1. 6. proběhla v režii naší MO I. krajská olympiáda rybářské mládeže. Soutěž v lovu ryb udicí proběhla na plavebním kanále a soutěž v rybolovné technice se uskutečnila na hřišti TJ Slovácké Slávie. Od roku 1978 se pravidelně ve spolupráci s Okresním domem pionýrů a mládeže v Uherském Hradišti pořádaly soutěže k zakončení rybářských kroužků nových mladých adeptů rybářského sportu – kola Zlaté udice. Tato přírodovědná soutěž mládeže se postupně stala téměř masovou záležitostí a v místním kole bylo v roce 1978 zaznamenáno 141 mladých účastníků soutěže. Byl to velký nápor na volný čas organizátorů, ale na druhé straně se naše družstva sestavená z nejlepších jednotlivců umísťovala do roku 1983 na prvních místech okresních kol v kategorii družstev i jednotlivců. V krajském kole soutěže v roce 1980 naši závodníci získali v roce 1980 3. místo v ses-


tavě Milan Andryšek, Petr Mach, Ladislav Miskovič, Bronislav Juříčka a Věra Váverková. Stejně umístění vybojoval tým i v letech 1982 a 1983, jen v mírně pozměněné sestavě. Jednotlivci se vypracovali až do nominací národních týmů. V roce 1979 v kategorii dívek v krajském kole zvítězila Věra Váverková. Milan Andryšek se v národním kole v sestavě krajského družstva prosadil v disciplíně lovu ryb udicí a národní kolo vyhrál.

Významným zásahem do výkonu rybářského práva byla v roce 1977 instrukce MZaV, podle které byly z revírů (v zájmu dostatku pitné vody) vyčleněny vodárenské nádrže. Na některých byl rybolov omezen a na některých zcela vyloučen. Naší MO se tato situace přímo nedotkla, ale u okolních organizací došlo k redukci revírů o podstatné plochy. MO Gottwaldov značně zredukovala plochy revíru u nádrže ve Fryštáku, MO Bojkovice ztratila přehradu Kolelač a MO Koryčany vodárenskou přehradu u Koryčan. Značné omezení bylo zavedeno i na vodárenské nádrži, na které do té doby prováděla neomezeně rybolov MO Kunovice.

Od roku 1974 se stav členské základny začal pozvolna narůstat a v uvedeném roce činil celkem 270 řádných evidovaných členů. Do konce roku 1978 se stav členské základny zvedl na 375 řádných členů. Naše organizace se stala nejen stavem členské základny, ale především svým zaměřením na využití volného času široké členské základny a aktivním způsobem ochrany životního prostředí, významnou složkou tehdejší Národní fronty. Od roku 1977 jsme získali konečně svoji první důstojnou a samostatnou kancelář pro činnost výboru a styk s členskou základnou na Zelném trhu v centru Uherského Hradiště na místě dnešní prodejny sportovních potřeb.

Velké oblíbenosti dosáhly i tradiční večírky s tombolou, které naše MO pořádala v prostorách Reduty v Uherském Hradišti od roku 1973, vždy v období plesové sezóny. Výběr vhodného hudebního tělesa a připravený dostatek rybích specialit byly vždy zárukou velkého zájmu návštěvníků. Po zkušenostech z předchozích let a již se stabilním počtem každoročních hostů troufl si výbor MO v roce 1977 uspořádat v měsíci lednu poprvé večírek v prostorách hotelu Grand. Večírek měl velký úspěch a až do roku 1981 se na stejném místě každoročně večírky opakovaly. Byl to jeden z každoročních stabilních příjmů pokladny MO. Výbor, společně se členy, připravoval pravidelně velmi bohaté tomboly, až se 150 cenami, které vždy přilákaly dostatek zájemců o prožití pěkného večera. Ekonomika a náklady byly ale neúspěšnými měřítky úspěchu, a tak od roku 1982 se začaly večírky MO pravidelně pořádat v klubu pracujících v Jarošově. Ani přesídlení a horší dostupnost nebyly pro úspěšnost akcí překážkou. Ukázalo se, že dobrá organizace, tradiční zajištění rybích specialit a kuchyně spolu s tombolou byly stálým magnetem pro velkou návštěvnost. Večírky byly dlouho dopředu vyprodány a jejich tradici se podařilo udržet až do roku 1990.





Situace na úseku čistoty vod, především ramene Mařacké a řeky Moravy, se na konci sedmdesátých let začala stále více zhoršovat a nejen kampaňové problémy začaly vážně zasahovat do hospodářského života naší MO. Rameno Mařacké bylo nejen činností n. p. Fruta a n. p. Mesit, ale především svodem splaškové kanalizace z části obce Mařatic silně ohroženo. Také intenzivní zemědělská činnost okolních JZD na pozemcích v okolí ramen s sebou zákonitě nesla neblahé důsledky v používání chemických prostředků k ochraně rostlin. Situace v rámci všech organizací KV ČRS nebyla na tomto poli nijak příznivá, a proto byla na krajské úrovni přehodnocena a došlo k posílení funkce odboru čistoty vod a v rámci KV ČRS a celého svazu. Bylo započato s důslednou dokumentací havárií, vyčíslováním škod a následným vymáháním náhrad za úhyny. Nebyla to vždy jasná a bezproblémová procedura a zdaleka ne všechny otravy a havárie byly zakončeny označením viníka a náhradou škody. Velký přínos pro organizaci bylo ustavení přítele p. Jana Pelce do čela odboru čistoty vod naší MO v roce 1981. Ten si brzy svou fundovaností, pečlivou prací a vytrvalostí vydobyl ostruhy zkušeného a uznávaného funkcionáře a byl považován při jednáních o mimořádných událostech na našem revíru za rovnocenného oponenta a partnera orgánům vyšetřování i odborným kruhům. Proto již na aktivu dne 11. 4. 1981 v Brně byl přítel Pelc vybrán za člena odboru čistoty vod a ochrany životního prostředí do KV ČRS v Brně a až do roku 1986 měl na starosti obdobné odbory všech organizací ČRS v rámci našeho okresu. O jeho záslužné činnosti si můžeme udělat obrázek třeba jen nahlédnutím do zprávy pro výbor MO na březnovou schůzi v roce 1982, kdy v měsíci lednu a částečně únoru udeřily kruté mrazy. Bylo nutné sledovat nejen kvalitu vody v ramenech, ale především svést boj o záchranu obsádky komorovacího rybníku. V podrobné zprávě je mimo jiné uvedeno: „*Celkem za zimní období 1981 - 82 bylo odebráno a chemickému rozboru podrobeno celkem 68 vzorků vody z chovných rybníků a ramen. Nejnižší obsah kyslíku rozpuštěného ve vodě byl zjištěn na komorovacím rybníku u požeráku a to 21% a 2,9 mg/litr dne 31. 1. 1982. Nejnižší obsah kyslíku na odstavných ramenech byl zjištěn 6. 2. 1982 na rameni Koňov a to pouhých 19% a 2,8 mg/litr rozpuštěného kyslíku.*

Nejnižší teplota vzduchu byla zaznamenána v noci z 10. na 11. ledna 1982, kdy při teplotě -25°C došlo k zamrznutí a roztření čerpadla zásobujícího komorovací rybník kyslíkatou vodou z Jalubského potoka.

Nejsilnější vrstva ledu byla zjištěna 6. února 1982 a to 28 cm čistého ledu a 7 cm zmrzlého sněhu, celkem tedy 35 cm ledu. Oba údaje pochází z měření na komorovacím rybníku Huštěnovice II.

Průměrný obsah kyslíku se v odstavných ramenech pohyboval po jejich zamrznutí mezi hodnotami 30 až 32 % a od hodnoty 4,2 po 4,4 mg/litr rozpuštěného kyslíku.”

Stejně důležitým úsekem práce výboru, jakým byla a je ochrana a čistota vod, je i jejich ochrana a dohled nad dodržováním rybářského řádu a zákona o rybářství. Od roku 1965 prošel odbor rybářské stráže dalším vývojem a v roce 1981 se začlenila jeho činnost do hospodářského odboru MO. Počet členů RS byl stanoven na 13 a změnil se i systém jejich práce a vlastních kontrol na revíru. Tak, jak se měnil „místní chytací řád“ na vodách revíru naší MO, měnila se i lovná délka ryb a upravovaly se i doby jejich hájení. Práce dobrovolných strážců pořádku na rybářském revíru byla a je odpovědná. Lze říci, že nebylo v rámci celého ČRS organizace, která by se bez ní mohla obejít. V odůvodnění zvýšení počtu členů RS pro VČS bylo ve zprávě k bodu usnesení mimo jiné uvedeno: *„Důvodem k tomu je skutečnost, že stále se vyskytují mezi rybáři takoví, kteří nedodrží ustanovení zákona o rybářství. Stále častěji se vyskytují případy lovu na více prutů, překračování povolené denní doby lovu i nezapsání úlovku před odchodem od vody. Proto je rozhodnutí výboru MO předložené schválení VČS podloženo hlavně výše uvedenými důvody a snahou o zlepšení ochrany revíru v daných podmínkách.“*

Od VČS z roku 1978 se výbor MO snažil ovlivňovat záměr města Uherské Hradiště vybudovat v prostoru za kasárnami v neutěšeném zákoutí pozemků vnitřní strany ramene Mařacké “Areál zdraví”. Výbor měl zájem svépomocí na tomto pozemku vybudovat konečně své vlastní a dle našich potřeb řešené sídlo s líhni a odchovnou rybích násad. Zájem byl o to větší, že i z historického hlediska byla naše MO s tímto místem bytostně spjata a po celou dobu existence LRS a MO zaujímal tato lokalita výjimečné místo. Jednání bylo absolvováno bezpočet a jediným výsledkem bylo alespoň provedení odbahnění ramene Mařacké a částeční sanace divokých skládek. V tomto prostoru se totiž nacházely ještě zbytky po živočišné výrobě armády (provizorní prasečáky) a prostor byl i místem divokých skládek komunálního odpadu. Společně se shodným záměrem sportovního využití tenisového oddílu TJ Slovácké Slávie měl již i náš výbor připravenu studii na využití dané lokality k výstavbě líhne, odchovny plůdku a organizačního zázemí naší MO. Studie v průběhu dalších jednání na MěstNV pomalu přecházela v prováděcí projekt a podle hesla - kdo je připraven není zaskočen - se v roce 1979 čekalo na konečný verdikt. V roce 1980 byla po schvalovacím procesu a vydání stavebního povolení několikaletá práce výboru úspěšná a výstavba „Účelového zařízení MO ČRS v Uherském Hradišti“ byla zařazena do plánu akcí „Z“.

Podmínkou zařazení bylo pro naši organizaci nejen částečné finanční krytí výstavby, ale především musel výbor začít řešit způsob realizace – formou svépomoci s rozpočtem, po odečtení účasti našich členů, ve celkové výši 1,203.000 Kč. Doba výstavby byla limitována 36 měsíci a nikdo v organizaci neměl zkušenosti s realizací tak rozsáhlého projektu. Při pohledu na zpracov-



ané harmonogramy postupu prací a vlastní možnosti výboru MO se v samém začátku zdálo, že naše MO si přece jenom „ukrojila příliš velký krajíc“.

Výbor MO zcela přepracoval pro nastávající tři roky plán brigádnické povinnosti členů a rozsah práce, zajišťovaný naší MO, musel být pokryt zvýšeným limitem brigádnických hodin pro následující rok 1981. Na VČS byla odsouhlasena povinnost člena v roce 1981 na 20 hodin. Časová náročnost a celková délka výstavby byla i důvodem dlouhého hledání odpovědné osoby z řad členů MO, jež by vedla stavbu odborně i organizačně a byla zároveň garantem MěstNV v tom, že vynaložené finanční prostředky budou účelně a v souladu s projektem proinvestovány. V průběhu schvalování a vydání stavebního povolení byl garantem a hnací silou výboru MO jeho jednatel přítel p. Jan Sekerka. Neúnavně se snažil zajistit stavbyvedoucího a naplnit tak základní podmínku pro zahájení vlastní výstavby, bez které by nám byla realizace odejmuta a pozemek i finance pro akci „Z“ by připadly dalšímu zájemci. Především jeho zásluhou tuto nezáviděníhodnou práci na sebe vzal přítel p. Milan Čaja a od března 1980 ve stádiu částečně vykopaných základů budovy se ujal řízení a organizace prací na objektu Účelového zařízení MO ČRS, jednopodlažního objektu o rozměrech 32 x 10,5 m. Již první rok výstavby důkladně prověřil výbor MO a jeho organizační schopnosti. Ne vše se dalo provést svépomocí a ani důraz na výběr odborné skladby brigádníků při brigádách nebyl zárukou vždy očekávaného výsledku. Neustálé vylepšování projektu, změny dispozičního řešení a zlepšování vybavenosti budovy stálo organizaci nemálo finančních prostředků. Na druhou stranu se na odpoledních, sobotních i nedělních brigádách vždy pracovalo se zápalem pro dobrou věc a často se po skončení denních prací rozebíraly na stavbě představy o již obrazně dokončené stavbě dlouho do noci. V roce 1982 byl z těchto důvodů limit pracovní povinnosti zvýšen na povinných 30 hodin na rok. Dobří a poctiví členové MO situaci pochopili a desítky z nich na horní hranici brigádnických hodin za rok vůbec nehlédli. Bylo však i nemálo těch, kdo ze zjištěných důvodů raději přešli k jiným MO, jen aby je nestihla muka vysoké brigádnické povinnosti. Členská základna v roce 1982, po létech růstu, doznala poklesu.

Na akci probíhaly dvakrát do měsíce kontrolní dny a investor kontroloval kvalitu a rozsah provedené práce v souvislosti se zpracovaným harmonogramem průběhu a dokončení akce. K vlastnímu objektu bylo zapotřebí vybudovat všechny inženýrské sítě, přístupové komunikace a zpevněné plochy. Hospodářský odbor vyžadoval pro budoucí využití líhně vážně pomýšlet na vybudování příkopového hospodářství s řešením automatického přívodu a regulace vody apod. Všichni členové tehdejšího výboru MO, především předseda p. Váverka, p. Sekerka, p. Blaha, p. Grebeníček, p. Kieryk a p. Čaja, si zaslouhují absolutorium za nespočet hodin, energie a osobních, pracovních

i rodinných problémů spojených v těchto letech s realizací tohoto nejdůležitějšího díla v historii organizace. Poděkování patří také všem členům, kteří pochopili neopakovatelnost a důležitost tohoto okamžiku a svou prací se podíleli na realizaci stavby. Na hrubé stavbě odpracovali členové MO celkem 12.600 hodin.

Konečně po dohotovení fasády a oplocení pozemku bylo zažádáno o kolaudaci objektu a 16. 11. 1984 byla budova předána představiteli Měst.NV do užívání naší MO. Původně byl objekt vybaven kotelnou na tuhá paliva, bez plynu s elektrickým kuchyňským mobiliárem. Ale už v den kolaudace se hovořilo o dalších možnostech jeho vylepšení.

Výbor po jedenasedmdesáti letech od založení konečně zasedl do vlastního objektu a své schůze a celou organizační agendu mohl bez obav již uskutečňovat v novém sídle. Výbor MO po čtyřech letech práce předsedy přítele p. Vladimíra Keňa převzal v roce 1982 přítel p. František Váverka. Jednatelům byl do roku 1987 přítel p. Jan Sekerka a od roku 1987 přítel p. Milan Čaja. Organizace se po dostavbě hlavní budovy začlenila mezi nejvýznamnější organizace v širokém regionu. Možností výroby rybích násad nejen pro svou potřebu, ale i distribuci v rámci krajského hospodaření jiným MO, se zařadila mezi několik organizací, na kterých byl principiálně postaven systém krajského hospodaření. Význam a postavení v rámci KV ČRS se projevovalo ihned v prvním roce provozu zařízení, kdy poptávka po násadě byla několikanásobně vyšší než naše možnosti, které byly násobeny ještě nedostatkem zkušeností s umělým výtěrem ryby a dobrovolnou popracovní činností hospodářského odboru.

Dostavba areálu pokračovala i v následujících letech. V letech 1985 až 1987 došlo k rozšíření nového objektu vybudováním příkopových rybníčků, kruhových rybníčků a technologického zabezpečení líhně. Bez těchto zařízení by proces umělého výtěru a produkce rychlených stádií ryb nebyl dokončen a investice by nebyla efektivní. Jen do konce listopadu roku 1986 bylo odpracováno členy MO na dokončení areálu odchovného rýhového hospodářství a dalších součástí k líhni dalších 12.080 hodin.

Při pracích na dokončení hlavního objektu a zajišťování materiálu pro elektroinstalace v líhni se cesty výboru MO setkaly s představiteli MO SRZ Dolný Kubín. Nezůstalo jen u odběru potřebných materiálů, ale byl neformálně navázán přátelský a družební styk obou našich organizací. Zasluhou předsedy MO SRZ Dolný Kubín přítele p. Milana Brašené získal náš hospodářský odbor spoustu informací a rad do začátku hospodaření na pstruhovém revíru. Došlo i k odběru násad lososovitých ryb pro náš pstruhový revír a zkušenosti z prací s elektrickým agregátem byly pro nás v té době neocenitelnou pomocí. Na druhé straně naše MO napomáhala radou a zkušenostmi při zarybňování jediné mimopstruhové vody MO SRZ. Naši



zásluhou bylo započato na jejich revíru s pořádáním rybářských závodů apod. Postupně se od vzájemných a oficiálních návštěv VČS přešlo k užší formě spolupráce mezi jednotlivými odbory a vztahy se dostaly nad rámec oficiálních vztahů. Toto období, na které rádi dosud vzpomínáme, bylo plně opravdových chlapských a oboustranně užitečných vztahů, z nichž ještě dnes čerpáme na úseku našich pstruhových potoků. Bohužel po úmrtí předsedy MO SRZ a v souvislosti se společenskými a politickými změnami, které přinesl závěr roku 1989, byla spolupráce v roce 1990 ukončena, podle našeho názoru ke škodě obou stran.

V průběhu celého roku 1986 se výbor neoficiálně dozvídal různé informace o problémech uvnitř sousední organizace v Uherském Ostrohu. Později byl výbor o této situaci přímo informován, po neúspěšných jednáních obou táborů uvnitř ostrožské organizace, i samotným KV ČRS. Současně byl požádán, a žádost byla podpořena delegací hluckých rybářů na zasedání výboru naší MO, o pomoc při vytvoření řádné místní skupiny při MO ČRS v Uherském Hradišti.

Nebylo v silách KV ČRS zajistit spolupráci uvnitř nejednotné organizace, nebyla ani vhodná doba pro vytvoření samostatného subjektu v rámci ČRS a hlavně chyběly řídicí zkušenosti kterémukoliv ze členů nespokojené skupiny v Hluku. Případalo v úvahu jediné řešení. Po projednání ve výboru předložil návrh na vytvoření místní skupiny v Hluku jako součásti MO v Uherském Hradišti předseda MO přítel p. František Váverka na jednání VČS dne 8. 3. 1987 a ta jeho návrh odsouhlasila. Tímto aktem se naše MO rozrostla o 138 členů a začala pracovat společně s místní skupinou v Hluku. Současně byl zvolen nový výbor MO na další čtyřleté volební období. Předsedou se stal přítel p. František Váverka, jednatelem přítel p. Milan Čaja a hospodářem přítel p. Julius Ponec.

Do výboru MO začal dojíždět zástupce výboru MS Hluk p. Antonín Trčka a náš výbor začal hospodařit i na malém chovném areálu MS v Hluku, nacházejícím se na konci lokality nazývané Babí hora. Začátky byly těžké a bylo nutné přesvědčit nadšence z řad členů výboru MS, že k chovu ryb je zapotřebí především odbornou přípravu a pak až zápal pro věc.

Všem problémům však ještě nebyl konec, výbor musel reagovat na výzvu státní meliorační zprávy v Uherském Hradišti, která chystala na květen 1987 spuštění meliorační nádrže v Hluku a její odbahnění. Neměli jsme v té době pro tak velkou akci dostatečné technické zázemí a časová náročnost na zvládnutí takové akce přinutila výbor obrátit se na profesionály a požádala prostřednictvím KV ČRS o technické a odborné zajištění státní rybářství Hodonín. Přehrada se začala spouštět od 10. 5. 1987 a spouštění nepřetržitě probíhalo pod kontrolou do 14. 5. 1987. Vlastní výlov, přes obavy a neodhadnutelné množství a skladbu rybí obsádky, proběhl i zásluhou našeho

hospodáře přítele p. Julka Ponce nad očekávání úspěšně a organizovaně. Jako v každé podobné vodě bylo nejvíce sloveno bílé ryby, která přišla do revíru Morava 10. Kapr ve skladbě K2 a K3 byl v množství 12 q rozdělen do ramen naší MO. Překvapením bylo množství tolstolobika v hmotnostní kategorii 15 až 21 kg, kterému se v nádrži viditelně dařilo. Možnost úlovku byla pro rybáře však minimální a jeho vysazení muselo být učiněno při prvozarybnění nádrže. Očekávání, že z výlovu by organizace vytěžila hotovou generační rybu, ať již v kaprovi, či jiném druhu, se nenaplnila.

Napouštění přehrady bylo i přes zdržení prací zahájeno 8. 8. 1988 a trvalo do jarních měsíců následujícího roku.

Na zařízení MO v Mařaticích v tomto období stále neutuchal budovatelský ruch a v měsíci dubnu 1988 byla provedena přípojka plynu a plynofikace kotelný.

Toho roku jsme rovněž zaznamenali poslední vážnou otravu na rameni Mařacké. V srpnu 1988 došlo souhrou více faktorů k úhynu značného množství rybí obsádky, pohled na jámy plné krásných kusů kapra byl opravdu skličující. Intenzivními jednáními i nekompromisním postojem výboru došlo konečně ze strany JmVaK k přepojení i zbývající splaškové kanalizace do řádu na čistírnu odpadních vod. Na rameni Mařacké je od té doby kvalita vody na ustálené vyhovující úrovni a není již obav z mimořádných událostí.

Poslední investiční akcí na rybochovném zařízení na Loukách byla výstavba melioračního rybníku „Huštěnovský III“, který organizace dostala jako náhradní rekultivaci zemědělské půdy za plochu, na níž byla v areálu n. p. Let Kunovice vybudována hala Repase. Jednáními na všech úrovních došlo k volbě formy rekultivace a organizace získala sice ne zcela spustitelný, ale zato tři hektarový chovný rybník přímo v bezprostřední blízkosti ostatních chovných rybníků.

Organizace se neustále rozrůstala o nové členy nejen v místní skupině v Hluku, ale i v Uherském Hradišti. V roce 1986 měla organizace celkem 477 řádných členů, po sloučení a ustavení MS v Hluku počet členů vzrostl na 615 řádných dospělých členů.

Od roku 1988 se výbor v důsledku těchto organizačních změn potýkal s dodržováním směrnic KV ČRS pro průběh VČS. Povinný průběh, spočívající nejprve v konání VČS v místních skupinách a pak velké konference celé organizace se zástupci vzešlymi z voleb na úrovni MS podle klíče 1:10, se již v prvním roce jevil jako megalomanský a nefunkční. Výbor až do pololetí organizoval jen schůzovou činnost a hrozilo nebezpečí, že hospodaření na revíru by se mohlo dostat až na okraj zájmu. Na konferencích se sice neřešila jiná problematika než na VČS MS, ale bez dodržení tohoto postupu by nebyla organizace jako celek schopna vyřešit věci rozvoje a hospodaření v následujícím období, ani uzavřít rok předešlý. Hned v prvním roce jsme



uskutečnili první konferenci v restauraci na Mojzíru až v dubnu 1988, což značně narušovalo postup prací především v hospodářském odboru.

V jarním termínu měsíce března roku 1989 byla provedena regulace části tří úseků našeho pstruhového revíru – Kudlovského potoku. Jarní sněhové vody tam pravidelně poškozovaly silniční komunikaci nacházející se v jeho blízkosti, a i když úpravy nebyly nejlépe zvoleným řešením, poté, co naši členové vybudovali jízky pod vedením přítele p. Miloše Kyase, se lovný úsek potoku o značný kus prodloužil.

Poruchy v hrázi plavebního kanálu si v září 1989 vyžadovaly odborný a včasný zásah správce toku, n. p. Povodí Moravy z Uherského Hradiště, neboť průsak na okolní plochy polí znemožňoval jejich další zemědělské využití na třech místech středního dílu tohoto vodního díla. Proto byl vyzván výbor MO k opatřením na záchranu rybí obsádky a jejímu přelovení. Po desítkách let se organizace zabývala technickými problémy slovení plavebního kanálu. Ač se to zdá být na první pohled zcela jednoduchou záležitostí, nebylo tomu tak. Velký sloupec bahna na dně a spousta nerovností dna nedovolila úplně vypuštění vody a s ní i cestu rybí obsádky ke komoře a do sítí. Výlov organizace sice zajistila, ale protáhl se na celý víkend a stál více energie a vypětí než byl výsledný efekt v podobě ušlechtilých ryb.

Od měsíce června 1989 se organizace na výzvu zemědělského odboru ONV připravovala na svou první velkou veřejnou prezentaci při příležitosti první celookresní zemědělské výstavy AGRIFA 1989. Ta se uskutečnila v termínu 9. - 10. září 1989 a naše organizace, ač měla přidělenou plochu na volném prostranství, nejen předčila svou expozicí samotné pořadatele, ale její průběh překvapil i výbor MO. Parta nadšenců ve výboru MO udělala pro dobré jméno organizace maximum a expozice naší MO byla hodnocena jako nejlepší nezemědělská expozice na výstavě. Kromě velkých akvárií s exponáty živých velkých sladkovodních ryb měla MO i expozici historických a současných rybářských pomůcek pro výrobu rybích násad a lov ryb, jakož i preparace ulovených ryb v profesionálním provedení. Plochu zčásti vyplňoval i stánek s rybími specialitami, které jsme již z rána druhého dne pro velký zájem ani nestačili upravovat. Doplnkem bylo i kolo štěstí, odkud si výherce mohl ihned odnést živého kapra. Výstava ukázala, že v čele organizace je velmi schopná a pro věc zapálená parta lidí, kteří skýtají záruku dalšího rozvoje MO.

Listopadové události roku 1989 neměly bezprostřední vliv na život a zaběhnutý chod naší organizace. Zato již počátkem roku 1990 se v členské základně začali aktivizovat radikálové, kteří se pod hlavičkou Akčního výboru sdružovali do skupin s různými zájmy. Vůči stávajícímu výboru MO vznášeli neustále neutříděné, a do značné míry i protichůdné a nekonstruktivní, návrhy na úpravy rybářského řádu, osamostatnění organizace, stejně jako návrhy na změny samotné podstaty organizace či návrhy na poskytnutí

finančních půjček, za které navrhovali provádění služeb pro MO. Všem těmto návrhům výbor v bezpočtu jednání odolával a trpělivě vysvětloval všem navrhovatelům důvody, pro které nelze jejich návrhy přijímat a zařazovat na program jednání připravované VČS. Ta byla připravována také v řádném termínu voleb nových členů výbor MO na další čtyřleté volební období.

Rovněž na krajské úrovni ČRS se ustavil z popudu brněnských organizací Akční výbor, který požadoval, s ohledem na hospodářské svazové roční výsledky a v důsledku stávajícího způsobu hospodaření, osamostatnění moravských organizací a ustavení vlastního rybářského svazu s ústředím v Brně.

Tento návrh se zdál i pro budoucnost naší MO velmi konstruktivní a žádoucí, a proto svolal výbor MO na 21. 1. 1990 „Pracovní aktiv členů MO“, na němž hlavním bodem bylo projednání této problematiky se zasloužilými členy, bývalými funkcionáři MO a aktivními členy hospodářského odboru MO. Výsledkem jednání byl souhlas s postupem výboru a zapojení funkcionářů do procesu ustavování nového subjektu pro rybáře jižní Moravy.

VČS proběhla 2. 4. 1990 a byl na ní zvolen nový výbor MO, v jehož čele stál dále předseda přítel p. František Váverka, jednatelem byl přítel p. Milan Čaja a hospodářem přítel p. Julius Ponec. VČS souhlasila s navrženou koncepcí postupu k ustavení nového rybářského subjektu se sídlem v Brně, na krajskou konferenci v Brně konanou dne 21. 4. 1990 a na prosincový sjezd ČRS v Praze vyslala své delegáty p. Vojtěcha Kieryka a p. Bohuslava Weintritta.

Doba však byla hektická a proudy ve společnosti často urychlovaly věci, které by bývalo lépe zvažovat v delších časových úsecích. A tak se v červnu 1990 zrodil na svém prvním ustavujícím sjezdu ve Znojmě nový rybářský subjekt - Moravský rybářský svaz. Sjezdu se zúčastnili zástupci 82 ustavujících organizací z celé jižní Moravy a z 250 delegátů se prezentovalo celkem 237 osob. Za naši MO se ustavujícím sjezdu zúčastnil předseda MO přítel p. František Váverka a ekonom přítel p. Vojtěch Kieryk. Přímo na sjezdu byly přijaty a odsouhlaseny stanovy nové organizace a byl přijat i nový rybářský řád pro tento nový subjekt. Tímto okamžikem skončila další dlouhá etapa existence naší MO pod křídly Českého rybářského svazu a začaly se psát první řádky nové, současné historie naší organizace jako složky Moravského rybářského svazu.

Odsouhlasené změny v rybářském řádu pro rok 1991 obsahovaly ustanovení, na která se již dnes, s odstupem času, díváme poněkud jinak:

- počet ulovených kaprů na jeden rok je limitován 40 kusy na povolenku
- míra kapra se zvedá u všech organizací MRS na 40 cm
- zavádí se jednotná doba hájení ryb v délce 1 měsíc po podzimních výlovech a osazení revíru organizací
- organizace mají právo vyčlenit v revíru vodní plochu do 2 ha pro rybolov pouze členů MO, na které bude platit zvláštní povolenka pouze pro členy MO



- zarybňování této vody bude plně v nákladech MO bez nároku na jejich úhradu a od tohoto faktu se bude i odvíjet cena zvláštní povolenky pro tento druh vodní plochy v revíru
- hodnota brigádnické hodiny je stanovena na 30 Kč
- cena povolenky pro rok 1991 je určena ve výši 250 Kč

I v naší MO se projevily a prosadily proudy, preferující samostatný způsob rybolovu a byly také zaznamenány hlasy volající po možnosti vytvoření samostatné organizace, bez nutnosti začlenění v MRS. Z těchto názorů byl nakonec prosazen pouze návrh na vyčlenění ramene ze svazového rybolovu a zřízení tzv. záhumenku. Nejprve byl prosazován návrh na vyčlenění ramene Výrovka v domnění, že SV MRS v Brně velkoryse umožní naší MO výjimku. Po zamítavém stanovisku však byla prosazena alespoň menší plocha v revíru - rameno Kobylice. Pro rok 1991 na něm platila místní povolenka. Záhy se však zjistilo, že náklady na její řádné a plánovité zarybňování, podle dekretu MZ, překračují možnosti naší MO a již pro rok 1992 se výjimka v dodatku rybářského řádu zrušila.

MS v Hluku se díky práci výboru MO konečně 2. 9. 1991 dočkala legalizace svého částečně zahájeného stavebního díla hospodářského objektu u nádrže Díly v Hluku a převzala na výborové schůzi stavební povolení k realizaci. Pro naši MO bylo tak zahájeno poměrně dlouhé a náročné období financování stavby tohoto objektu, rovněž realizovaného převážně formou brigádnické činnosti členů MS v Hluku.

O překvapení v této době, kdy organizace začaly spolu vést spory o revíry a jejich části a kdy začalo docházet i k prvním případům štěpení organizací, nebyla nouze. I naši MO zastihla v červnu 1990 žádost o postoupení části našeho revíru - spodního dílu plavebního kanálu ve prospěch sousední MO MRS Staré Město. Návrh byl hlavními funkcionáři MO kategoricky odmítnut a další jednání nebyla již ze strany nového "nabyvatele" učiněna.

Volby do výboru v roce 1990 potvrdily v hlavních funkcích stávající funkcionáře. Přesto "reformní proudy v MO", poplatné době a atmosféře ve společnosti, prosadily přímo na VČS, po předneseném velmi kritickém příspěvku, úpravy volební procedury a zvýšení počtu členů výboru. VČS pod vlivem nepodložené kritiky i invektiv na adresu hlavních funkcionářů výboru souhlasila s rozšířením členů výboru o zastávce Akční platformy. Tak se ve vrcholné výkonné složce organizace ocitli členové, jejichž snahou asi nebylo zlepšit práci výboru MO. Pro stávající členy výboru šlo o zcela neznámé lidi bez dřívějších snah o zapojení do práce pro MO v jakékoli formě. První problémy na sebe nedaly dlouho čekat.

Výbor se začínal orientovat v principech nové formy tržního hospodářství a na základě nejrůznějších podnětů i ze SV v Brně se začal připravovat na

možnost a snad i budoucí nutnost práce organizace i hospodářského odboru v podmínkách zákonů tržního hospodářství. S právníkem SV MRS p. JUDr. Jurákem byl výbor v neustálém kontaktu a jeho vystoupení na mimořádném výboru MO dne 31. 10. 1991 v Uherském Hradišti jen potvrdilo nutnost připravit se řešit situaci s hospodařením na chovných rybnících MO v roce 1992 ve smyslu platnosti Hospodářského zákoníku.

Výbor tedy zahájil práce na přípravě zavedení několika forem změny hospodářské činnosti na rybochovných zařízeních MO, vždy s hlavní podmínkou zachování MO a obou hlavních činností organizace, jimiž byly hospodaření na revíru a vlastní výroba násad na svém rybochovném zařízení. K projednávanému problému bylo nutno pro nedostatek času do konce roku svolat mimořádné schůze a zapojit schopné členy výboru do zajišťování informací a podkladů pro volbu alespoň jedné ze tří alternativ pro jednání řádného výboru MO v listopadu či prosinci toho roku.

Neznalost základních dokumentů MRS spojená s činností v obecné, nekonkrétní rovině, bez snahy osobně se zapojit do plnění úkolů ve výboru, vedla velmi rychle k polarizaci ve výboru samém. I přes dobrovolnou a vždy neplacenou práci byli hlavní funkcionáři, pro své snahy řešit nedokladný problém, hrozící případným ohrožením existence organizace, obviňováni již na listopadové výborové schůzi z „čachrů s majetkem MO“. Činnost v atmosféře vzájemné nedůvěry, chorobné podezřívavosti a s nálepkou „nositelů starých pořádků“ nebylo možno přecházet dlouho.

Situace se stupňovala až do prosincové schůze 2. 12. 1991, na níž po vystoupení a přímém návrhu předsedy KRK odstoupil předseda přítel p. František Váverka. V podmínkách a atmosféře směřující k ovládnutí činnosti výboru MO odmítli pracovat další členové výboru a o uvolnění z funkcí požádali odstoupujícího předsedu i jednatel MO přítel p. Milan Čaja, zástupce hospodáře přítel p. Ladislav Grebeníček, hospodář MO přítel p. ing. Milan Štěpanovič a rybniční referent přítel p. Karel Batůšek. Po dokončení účetní uzávěrky požádal o uvolnění rovněž ekonom MO přítel p. Vojtěch Kieryk. Výbor se ocitl v patové situaci, na níž nebyli „strůjci nových pořádků“ připraveni. Jejich následně jednoduché řešení situace, spočívající v kooptaci připravených dalších členů za odstoupující funkcionáře, bylo v průběhu dalšího jednání velmi bouřlivé schůze, smeteno ze stolu, neboť odporovalo Stanovám a Jednacímu řádu MRS.

Odpovědnost k závazkům vyplývajícím z hlavních funkcí nedovolila faktické odstoupení těchto funkcionářů z práce pro organizaci a ač v menšině, byla tato skupina výkonnou a řídicí organizační složkou výboru. Neustále se na schůzích v různých formách projednávaly způsoby hmotné zainteresovanosti nejruznějších aktivit a forem činnosti nových členů výboru na hospodářské činnosti MO. Pro zjevné kolize z novým právním pořádkem



a zásadní nesouhlas s finančním podílnictvím MO na těchto aktivitách ani jeden nový návrh neprošel až do stadia hlasování o něm.

Novým předsedou MO se stal na schůzi výboru 2. 3. 1992 přítel p. ing. Boris Jančář a jednatelem MO přítel p. Ludvík Kovář. Organizace čítala již 698 řádných dospělých členů. Cena roční mimopstruhové povolenky k rybolovu pro rok 1992 byla stanovena ve výši 300 Kč a roční povolenka pro pstruhový revír stála 350 Kč.

Bezprostředně po popsanych událostech ve výboru MO se naplno projevily v členské základně nejprve požadavky na vytvoření samostatné místní organizace a rozdělení revíru a majetku MO mezi případně nově vytvořené subjekty. Nositelé těchto požadavků pocházeli z poměrně četného počtu členů z Babic a okolních obcí.

Trpělivé vysvětlování a uskutečněná jednání na SV MRS v Brně vyústila ve vytvoření dalšího subjektu dle litery Stanov MRS, a to nové Místní skupiny v Babicích, působící i nadále pod MO Uherské Hradiště. Ta umožňovala členům z Babic a okolních obcí Kudlovic, Jankovic, Košíků, Huštěnovic, Sušic a Traplic plnit jejich brigádnické povinnosti na brigádách na severních ramenech našeho revíru a slibovala lepší organizovanost a přenos informací na členy tohoto regionu.

Návrh na ustavení MS podala delegace členů vyslaná ustavující schůzí 50-ti zakládajících členů, která proběhla dne 2. 1. 1992 v Babicích. Již o pár dní později, na schůzi výboru MO dne 6. 1. 1992, byl předložen písemný návrh na ustavení nové MS.

MS zahájila na základě dohody ihned činnost, i když fakticky bylo nutné rozhodnutí VČS.

Podobné tendence byly zaznamenány na začátku roku 1992 i v MS Hluk. Nejednotnost v přípravném výboru i absence vlastních finančních prostředků pro dokončení stavebního díla u nádrže Díly byly patrně příčinou uklidnění situace v místní skupině a setrvání její členské základny v MO MRS Uherské Hradiště.

Od roku 1992 začíná výbor MO uplatňovat znění směrnice č.1 SV MRS o čekatelské lhůtě nových členů, žadatelů o členství v MRS. Od tohoto roku již nestačilo podání přihlášky a složení zkoušek po absolvování přípravného kurzu. Nový uchazeč o členství se musel po podání přihlášky rok aktivně zapojovat do činnosti v MO (splnění brigádnické povinnosti ve dvojnásobné výši za čekatelský rok), poté absolvovat školení a složit zkoušky a uhradit MO náklady spojené s jeho přípravou. Toto opatření v podstatě úplně zastavilo růst členské základny až do roku 1998 a ukázalo se ve svých důsledcích neživotaschopné.

V roce 1992 bylo zajištěno odbahnění hlavního rybníku Svárov, jež pro MO zajišťovala dodavatelskou formou firma Ekostav ze Starého Města.

Aby nedošlo ke snížení produkční plochy vlastního rybníku byly dvacetileté nánosy z 80% vyhrnuty mimo rybník a jejich postupná likvidace a odvoz trvaly ještě celou následující zimu, než se stav kolem rybníku dostal do původní podoby. Na odbahnění se organizace podílela 110.000 Kč. Poslední rozjednanou a dokončenou stavebně investiční akcí až do roku 1998 byla elektrifikace hospodářského objektu na rameni Uhliska, rovněž dokončená v roce 1992.

Po jednom roce svého působení ve funkci předsedy organizace odstoupil na schůzi 1. 3. 1993 přítel p. ing. Boris Jančář a organizace byla až do dubnové schůze bez jednoho ze dvou hlavních funkcionářů. Na dubnové schůzi výboru 5. 4. 1993 se stal předsedou p. Vojtěch Vašák, jednatelem zůstal přítel p. Ludvík Kovář, hospodářem byl ustaven přítel p. Ladislav Grebeníček a pokladníkem přítel p. Bohuslav Vávra.

Rozhodnutí o rychlém vyřešení problému a ustavení MS Babice bez oboustranně stanovených podmínek a jejich vzájemného dodržování, ve znění Stanov MRS, se v průběhu roku ukázalo jako zásadní chyba a důsledek nepromyšlené práce. Neustálé problémy s komunikací, neplnění základních povinností ze strany výboru MS, až po otevřené přípravě na další pokus o osamostatnění MS a vytvoření nové MO, vyvolaly ve výboru MO v Uherském Hradišti a výboru MS v Babicích vážnou krizi. Na základě tohoto kroku proběhlo 14. 4. 1994 jednání na sekretariátu MRS v Brně, na němž se obě strany po rušném jednání *„zavázaly vyvinout maximální vstřícnost při řešení problémů v rámci celé MO v Uherském Hradišti tak, aby mohla být v průběhu tohoto roku funkčně i formálně obnovena činnost místní skupiny v Babicích“*. Nedošlo tedy k naplnění rozhodnutí výboru MO, se kterým jeli hlavní funkcionáři na jednání, tedy zrušení MS v Babicích. Do výboru MO byli tímto rozhodnutím kooptováni další členové MS z Babic a to p. Jan Mráz, p. Miroslav Veselý a p. Milan Býček.

Aby nebylo nekonceptních a nepromyšlených závěrů a rozhodnutí dosti, připravil ještě „úzký výbor“ MO dne 28. 11. 1994 návrh na změnu hospodaření a vystoupení z MRS. Současně vypracoval dne 12. 12. 1994 žádost na Ministerstvo vnitra ČR ve věci registrace samostatného rybářského spolku v Uherském Hradišti, opatřenou seznamem přípravného výboru a opřenou o rozhodnutí mimořádné členské schůze, která se měla uskutečnit 11. 12. 1994.

Jelikož nebyla tato aktivita projednána se všemi členy výboru, ani na VČS organizace svolané na 19. 2. 1995, nenašla přes ujišťování dostatečnou 2/3 podporu, byl návrh zamítnut a dále neprojednáván. Toto pragmatické rozhodnutí se pro budoucnost ukázalo naprosto klíčovým a správným.

Nástupem nového vedení MO byla téměř ukončena tradice rybářských závodů pro členy naší MO a okolních organizací MRS. Poslední závody se uskutečnily v červnu 1995 na rameni Uhliska. Tradice rybářských večírků, pořádaných v období plesové sezóny, se počínaje rokem 1992 přesunula



do Sdruženého klubu v Uherském Hradišti – Sadech a od té doby byl organizován dvakrát v průběhu následujících čtyř let, vždy s roční pauzou. Přesto, že se jedná o společenské zařízení mimo centrum města, bylo až překvapující, kolik příznivců a návštěvníků si tato naše tradiční akce získala.

Na výborové schůzi 1. 4. 1996 byl většinou hlasů přijat návrh na doplnění Jednotného rybářského řádu MRS na další období o ustanovení všeobecného hájení ryb na odstavných ramenech a nádržích do 31. 3. každého roku. Návrh neprošel schválením SV MRS a do řádu pro následující rok nebyl zapracován.

V MS Hluk pokračovala v tomto období výstavba účelového zařízení u nádrže Díly a na rameni Mařackém byla organizace zapojena do schvalovacího procesu odbahnění severní části ramene a zaústění Vinohradského potoku. Ještě v tomtéž roce byly práce zahájeny a investorem, Povodím Moravy a.s., dokončeny do konce března 1997. V průběhu celého roku 1996 a části následujícího roku zajišťoval výbor podklady k vodo hospodářské kolaudaci celé rybniční soustavy naší MO ve Starém Městě - Loukách a současně byl zpracováván povinný „Provozně manipulační řád“ celé soustavy.

V průběhu posledních čtyř let postupně z výboru odcházeli členové, kteří zjistili, že se jedná především o práci ve volném čase, na úkor rodin a bez nároku na odměnu a rovněž ti, kteří nedosáhli naplnění svých přehnaně ambiciózních cílů a záměrů.

Čas plynul a přišel červenec 1997 a s ním i dne 11. 7. zdrcující povodeň, která byla přirovnána k nejhorší a nejničivější katastrofě uplynulého století na Moravě. Voda postupovala od pondělka 7. 7. ze severních oblastí Moravy a ve čtvrtek dorazila do našeho okresního města. Naneštěstí se naplnily, přes přípravné práce stovek vojáků a obyvatel města k odvrácení velkých škod, ty nejhorší scénáře jejího průběhu. Necelých 200 m nad chloubou naší MO, budovou Účelového zařízení v Mařaticích, se protrhla hráz přetékačického koryta řeky Moravy a naše budova byla nejprve zasažena přívalovou vlnou a pak v průběhu následujících tří dnů byla zaplavena vodou až do výšky 1,7 m. Došlo ke zničení kompletního vnitřního vybavení objektu, také veškerá drobná mechanizace i jediné dopravní vozidlo MO byly působením vody zcela zničeny.

Stejná, ještě katastrofálnější situace, se odehrála na našem rybochovném zařízení na Loukách ve Starém Městě. Přesto, že voda za tři dny opadla, nebylo možno se pro rozbahněný terén k objektu a rybníkům dostat. Hospodářský objekt byl staticky narušen a uvnitř vytvořila směs granulovaných krmiv, obilí, léčiv a pomocného materiálu nepředstavitelně páchnoucí pastu, která byla však vynikající líhni much a hmyzu, pokrývající vše do úrovně 1,5 m výšky. Nejhuře byl povodní postižen hospodářský objekt na rameni Uhliska. Byl zatopen kompletně celý a jen část střechy a komín dával tušit při kontrole z ložky, kde se vůbec objekt nachází. Voda na rameni Uhliska opadávala jen

velmi pomalu a bylo období, kdy se pokles úplně zastavil. Objekt byl ještě celý následný rok 1998 pod vodou a k jeho vyklizení došlo až na jaře 1999.

Naše organizace neutrpěla jen škody na nemovitém a movitém majetku, ale především díky povodni došlo ke ztrátě kompletní roční obsádky chovných rybníků, včetně generačního materiálu, což bylo zásadním a skličujícím výsledkem jarních výlovů rybníků v roce 1998.

Posledním hřebíčkem do pomyslné rakve naší MO bylo zjištění, že případná úhrada škod způsobených povodní je nedobytná, neboť i naše MO, jakožto mnoho jiných subjektů, byla pojištěna u pojišťovny MORAVA a.s., která již před koncem roku 1997 pro nesolventnost ukončila činnost.

Výbor MO se po povodni sešel až 1. 9. 1997 a po vyklížečích pracích a likvidaci odpadu začal řešit těžkou a téměř neřešitelnou situaci obnovy majetku MO a zároveň obnovení normální funkce a činnosti naší MO. Vlastní omezené finanční prostředky vedly nejprve k opravám hlavního objektu MO v Mařaticích. Opravou omítek, výměnou všech oken a dveří v objektu, opravou dlažeb a obkladů byly vyčerpány finanční možnosti naší organizace. Nebylo na čem sedět, kde si uvařit kávu či umístit věci v celém objektu, a to bylo zapotřebí obnovit ještě další dva hospodářské objekty naší MO. Členové výboru, kteří už s organizací něco zažili, si uvědomovali, že nastává období maximálně náročné na osobní čas a nasazení, srovnatelné snad s dobou výstavby budovy. Všem bylo jasné, že jen každodenní organizační a řídicí činnost, spolu se zajišťováním finančních prostředků ze všech dostupných zdrojů, může zachránit organizaci od postupného zániku.

Naštěstí v této situaci se ukázalo velmi prozřetelným rozhodnutí o setrvání v MRS, jež negovalo původní záměr v roce 1995 na vytvoření samostatné organizace.

SV MRS v Brně přijal a rovněž ihned po povodni a zjištění situace realizoval pomoc postiženým organizacím formou povodňové známky solidarity. Pomoc naší MO, bohužel nejhůře postižené povodní, projevil svaz i formou okamžité finanční výpomoci, poskytnutím půjčky na obnovu činnosti MO. Tato v daných podmínkách neocenitelná pomoc ukázala důležitost, sílu a akceschopnost našeho svazu. V protikladu tomuto postupu stály potíže organizací, jež zvolily jinou než svazovou cestu své existence. Za daných podmínek pochopili i další členové výboru, že nyní, v krizové situaci, v níž se organizace nacházela, jí může pomoci jen těžká a každodenní práce výboru směřující k obnově všeho, na co jsme byli z minulosti zvyklí. Uvědomovali si, že této práce bude opět zapotřebí mnohem více než obvykle, opět bez nároků na odměny a při plném vytížení všech funkcionářů výboru ve svých hlavních zaměstnáních. Nikdo ze starších členů výboru si však ani na okamžik nepřipustil pomýšlení na to, že by se jakýmkoli způsobem měl podílet na ukončení činnosti naší organizace.



Krátce po definování podmínek, v nichž se organizace nachází a nástinu plánu obnovy majetku organizace, se bez udání důvodu vzdal funkce předsedy MO p. Vojtěch Vašták a opustil brzy po zahájení výborovou schůzi 2. 2. 1998. Výbor se sešel znovu 10. 2. 1998 a do čela organizace zvolil nového předsedu přítele p. Milana Čaju. Jednatel zůstal přítel p. Ludvík Kovář, novým hospodářem se stal přítel p. Ladislav Grebeníček. Výbor doznal i dalších změn, do funkce hospodáře pro pstruhový revír byl ustaven přítel p. Miloš Kyas, jeho zástupcem přítel p. ing. Milan Štěpanovič a výbor je doplněn již na stálo o odborníka pro elektronická média a přenos dat přítele p. ing. Ferdinanda Mrkvana. Bezprostředně po konsolidaci výboru byl zpracován plán obnovy a rozvoje naší MO s důrazem na urychlenou obnovu základních potřeb pro činnost MO a harmonogram nejnnutnějších prací na objektech, tak, aby co nejdříve mohl normálně fungovat především hospodářský odbor organizace. Výbor změnil dosavadní nepružný systém práce, při němž se zasedání výboru konala pouze jednou měsíčně, za podstatně pružnější se schůzkami každou neděli, na nichž byly operativně řešeny vyvstalé problémy, korespondence a výměna a získávání informací.

Během velmi krátkého období se dostavily i první výsledky nově pojaté práce výboru. Členové výboru začali důsledně plnit své úkoly a i sami iniciativně přinášeli podněty k řešení spousty dílčích problémů spojených s realizací oprav.

Dokončeny byly všechny práce na opravách a obnově vnitřního vybavení hlavní budovy MO v Mařaticích a do jarních výlovů se výbor postaral o základní pomůcky pro jejich provedení a přípravu hospodářské budovy na Loukách do té míry, aby alespoň plnila své nejzákladnější funkce pro naši MO.

Jak jsme si už téměř ve výboru MO zvykli, vždy, když je organizaci nejhůře, obvykle se najde ještě něco, co oťrese organizaci v samotných základech. Tak tomu bylo i v popisované době. Na výborové schůzi MO dne 6. 4. 1998 přišel zástupce z MS Hluk p. Trčka s požadavkem přípravného výboru MS v Hluku na odtržení MS od MO a ustavení samostatného právního subjektu v rámci MRS, nové místní organizace MRS v Hluku. Až do září toho roku probíhala každý měsíc složitá jednání zástupců obou stran. Zabývala se dělením majetku MO a výškou finančních náhrad pro MO Uherské Hradiště za proinvestované prostředky na objektu MS u přehrady v Hluku, které nyní naše MO potřebovala na vlastní obnovu. Jednání se zúčastňovali i zástupci SS MRS z Brna a byla ukončena až dohodou obou stran. Dohoda byla předmětem mimořádné VČS 13. 9. 1998, na níž bylo potvrzeno zrušení MS v Hluku při MO Uherské Hradiště.

Pro výbor MO bylo tak dovršeno krátké, zato časově a na jednání někdy velmi nepříjemné, období vyjednávání a částečně se mu uvolnily ruce pro roz-

vinutí aktivit na všech frontách činnosti k zajišťování dalších, tolik potřebných finančních prostředků a aktivit k obnově majetku a hodnot organizace.

Změnou politiky uzavřenosti naší organizace vůči okolí a naopak aktivním přístupem k orgánům státní správy a moci, ostatním složkám společenského života v našem městě a regionu se podařilo výboru zanedlouho to, co bylo donedávna jen předmětem teoretických a planých diskusí. Výbor organizace si postupně zajišťoval nejen finanční prostředky z dotací či fondů, ale souběžně i vlastní aktivní hospodářská činnost i další aktivity zajišťovaly významný zdroj na obnovu a činnost naší MO.

Změna přístupu přinesla i obnovení tradice společenských večírků naší organizace, jež se od roku 1999 začaly uskutečňovat již v nejdůstojnějších prostorech v centru města, ve velkém sále Klubu kultury.

Do roku 2000 postupně došlo k úplné obnově hlavní budovy a líně naší organizace v Mařaticích. Výbor se pustil i do částečné přestavby hospodářského objektu na chovných rybnících ve Staré Městě – Loukách, kde se ještě stále snažíme vytvořit co nejlepší podmínky pro zabezpečení činnosti hospodářského odboru naší MO i našich řadových členů, účastníků brigád. Rovněž přístup výboru k obnově hospodářského objektu na rameni Uhliska byl komplexní a řešení, spočívající v jeho rozšíření a kompletní generální opravě, splnilo očekávání a eliminovalo snahy na jeho odprodej pro vysoké náklady na obnovu.

Na výroční schůzi MO 28. 2. 1999 byl výbor řádnými volbami na základě dosavadní poctivé práce potvrzen ve stejném složení a vyvíjí činnost do dnešních dnů. Naše organizace čítala k 31. 12. 2000 celkem 1137 dospělých členů a její součástí je jedna MS se sídlem v Babicích s počtem 156 dospělých členů.

Již v průběhu celého roku 2000 se výbor MO zabýval přípravou a formami připomenutí si významného výročí naší organizace v roce 2002, kdy vstoupíme do devadesátého roku působení v regionu a městě Uherském Hradišti. Připomenutí tohoto významného výročí musí odpovídat významu a postavení celé organizace ve společenském životě města i v rámci MRS. Byly schváleny a VČS potvrzeny dvě základní akce, spojené s touto významnou událostí, které se uskuteční již v roce 2001 a tak odstartují jubilejní rok 2002.

První z těchto akcí bylo uspořádání 6. Mezinárodního mistrovství České republiky v lovu ryb udící družstev a jednotlivců, které se uskutečnilo na řece Moravě v bezprostřední blízkosti našeho zařízení ve dnech 14. - 15. července 2001. Vrcholných republikových závodů roku v LRU se zúčastnilo 22 čtyřčlenných družstev. Zastoupena byla celá naše I. i II. liga, firemní týmy významných výrobců rybářských potřeb a ozdobou byla reprezentační mužstva v LRU z Polska a Slovenska. Celkem 88 závodníků svedlo na připravené trati úseku řeky Moravy důstojný boj o body v obou dnech závodů a výsledky předčily očekávání i samotných pořadatelů. Vítězem hlavní kategorie



družstev se stalo družstvo MILO Loštice ve složení - ing. Jan Heidenreich, ing. Ladislav Žigo, Miroslav Melcher a Dušan Bednařík s celkovým pořadím 46 a výsledkem 115.710 bodů. Druhé místo obsadilo družstvo TRABUCCO team - Slovensko ve složení Marián Hasoň, Rastislav Dudr, Igor Holeček a Marián Rybníkář s celkovým pořadím 47 a výsledkem 102.410 bodů. Třetí místo obsadil celek ČRS Ostrava ve složení Petr Kotlář, Alois Pokorný, Pavel Kotlář a Petr Kubala s celkovým pořadím 59 a výsledkem 82.840 bodů.

V soutěži jednotlivců zvítězil a mistrem republiky pro rok 2001 se stal Antonín Vysocký z týmu MO ČRS Praha 4 se součtem umístění 5 a výsledkem 41.580 bodů. Druhé místo obsadil ing. Jan Heidenreich z týmu MILO Loštice součtem umístění 5 a výsledkem 39.500 bodů a třetí místo obsadil Pawel Kowalewski z týmu DORADO Triana - Polsko se součtem umístění 6 a výsledkem 36.300 bodů.

Těmito výsledky závodů byl potvrzen nejen správný výběr místa konání, ale byly i snad naposledy vyvráceny pochybnosti o stavu a zarybněnosti řeky Moravy. Organizace se velmi úspěšně zhostila organizační i hostitelské úlohy pořadatele a zapsala se velmi výrazně, podle oficiálních i kuloárních ohlasů, do historie těchto vrcholných závodů. Úsilí a energie věnovaná přípravě i průběhu naplnila své očekávání. Mezi čestnými hosty závodů bylo možno spatřit oba dny jak starostu Uherského Hradiště pana ing. Ladislava Šupku spolu s hejtmanem Zlínského kraje panem Františkem Slavíkem, tak předsedu MRS pana ing. Rudolfa Milerského i ředitele významných podniků a firem z našeho regionu. Význam celé akce se bude postupně projevovat ve prospěch naší rybářské organizace až v průběhu následujících měsíců a let. Jedno ale je již dnes jisté zcela jednoznačně. Vlastním přičiněním se o naší MO MRS v Uherském Hradišti již po této akci ví v celé naší republice. Velmi výrazně jsme vystoupili ze svého vlastního stínu i v našem regionu a dnes se již nemusí nikdo ptát, kdo a co vlastně jsme a koho organizace reprezentuje, či co a kdy jsme pro město i region udělali.

Druhou akcí, neméně významnou pro organizaci, bude jednání 4. sjezdu Moravského rybářského svazu, které se uskuteční v Klubu kultury v Uherském Hradišti dne 6. 10. 2001. Organizace učiní vše pro to, aby zajistila důstojný průběh celého jednání a úspěšně se zhostila své hostitelské úlohy pro 520 delegátů a hostů sjezdu.

Součástí našich oslav významného výročí MO bude samozřejmě i ples organizace v DK a slavnostní schůze k této příležitosti. Souběžně připravil výbor organizace i publikaci o historii naší organizace i rybářství v regionu, která by měla být rovněž součástí oslav tohoto významného výročí. Výbor organizace musí využít v současných podmínkách všech forem práce, aby dostal naši organizaci zpět na přední místa ve společenském životě města,

stejně jako na významné místo mezi 99 organizacemi svazu, které v minulosti zaujímala.

Dnes již lze konstatovat, že výbor i organizace přestála poslední těžké historické období se ctí a hrdostí a svou činností navázala důstojně na historické kořeny předchozích generací rybářů v Uherském Hradišti. Zároveň se snaží svou současnou činností vytvořit pozitivní obraz organizovaného rybářství v Uherském Hradišti z pohledu současnosti i celého historického vývoje.

Za tuto činnost si především zaslouží pochvalu dobrovolná a nezištná práce současného výboru naší organizace ve složení:

předseda MO MRS	přítel p. Milan Čaja
jednatel MO	přítel p. Ludvík Kovář
hospodář MO	přítel p. Ladislav Grebeníček
ekonom MO	přítel p. Vojtěch Kieryk
zástupce hospodáře	přítel p. ing. Milan Štěpanovič
hospodář pstruhových revírů	přítel p. Miloš Kyas
rybníční referent	přítel p. Karel Batůšek
člen - programátor + datová základna	přítel p. ing. Ferdinand Mrkvan
člen - pro práci z mládeží	přítel p. Mgr. Petr Kotas
pokladník MO	přítel p. Bohumil Vávra
za MS Babice - předseda MS	přítel p. Miroslav Veselý

a členové kontrolní a revizní komise MO:

předseda	přítel p. František Pálka
člen	přítel p. ing. Pavel Štěpán
člen	přítel p. Stanislav Gajdošík

Výbor MO MRS Uherské Hradiště děkuje touto cestou všem členům naší organizace za vyvinuté úsilí a osobní přínos na obnově historických hodnot, při odstraňování následků povodně z roku 1997 i osobní příspěvek každého z nás k dobrému jménu naší organizace v uplynulých letech.

Věříme, že i v nových podmínkách působení je naše organizace schopna nejen dalšího rozvoje a zkvalitňování vlastní práce, ale má před sebou ještě minimálně stejně dlouhé časové období v budoucnosti.



VÝVOJ HOSPODAŘENÍ NA REVÍRU 1946 - 2000

Poválečná historie hospodaření na revírech našeho spolku se začala psát již v roce 1946, kdy náš spolek započal vyvíjet svou činnost v nových podmínkách svobodné Československé republiky.

Již v roce 1946 náš Lidový rybářský spolek v Uherském Hradišti hospodařil a prováděl rybolov na revíru téměř shodném s dnešním rozsahem. Lovilo se podle rybářského řádu, přijatého v roce 1943. Rybolov byl prováděn především na řece Moravě a odstavných ramenech Uhliska, Koňov a U boudy (dnešní Mařacké). Chytalo se především na dva pruty a také ještě hodně do čefenů, jakož i dalšími povolenými způsoby lovu. Vzhledem k počtu členů začal spolek velmi brzy s vysazováním rybí násady do ramen.

Pro potřeby chovu násady, především kapra, bylo již od roku 1947 využíváno naše odstavné rameno Kobylice. Do sítí i na udice se zde lovilo pravidelně třikrát ročně, násada především kapra ve stádiu K1 a lína byla převážena na ramena Uhliska, Koňov a U boudy. Podle záznamů z roku 1948 bylo na tomto rameni celkem naloveno výše uvedenými způsoby 1.209 kapříků. Dravce získával spolek dvěma způsoby. Štíky si lovil sám v tzv. Loužích při jarním vysokém stavu na rameni Babice II a na rameni Uhliska. Přesazovány byly především do ramene U boudy, které bylo v té době hlavní lovnou vodou našeho spolku. Ze záznamů lze vyčíst, že v roce 1948 bylo takto zarybněno rameno U boudy celkem 53 ks ulovených štik. Vedle tohoto způsobu získání násad bylo nutno přikupovat kapry z Náměště nad Oslavou a také candátky z Napajedel. Do této doby se řeka Morava neobsazovala a rameno Kanada bylo ještě spojeno s tokem řeky.

V roce 1949 dalo rameno Kobylice rekordní počet násady K1 - celkem 4217 ks. Štika byla opět získána z Louží u ramene Výrovka a dále ze zatopených částí ramene Les (dnešní Kanada) a to celkem v počtu 90 ks. Na odlovu tehdy měli největší podíl přátelé p. Oldřich Žaluda, p. Josef Skládal a p. Ondřej Müller.

Následující rok 1950 obdržel náš spolek na obhospodařovaný rybářský revír – Morava č. 10 dekret MZ ČSR 8. 12. 1950, pod č.j. 137.956-III/4/1950, v němž byl veden jako mimopstruhový a měl stanovenou rybí obsádku v množství a skladbě podle dochovaných dokladů následovně: *1.500 ks K2, 500 ks L2, 500 ks C2, 1.000 ks Š1, 1.000 ks Ca1 a 500 ks bílé ryby. Maximální počet povolenek pro tento revír je 200 ks.*

V tomto roce byl výlov násady z ramene Kobylice na nejnižší úrovni a podařilo se zajistit pouze 1.882 ks kapra K1. Opět se nakupovalo pro dorybnění z Napajedel. K zarybnění ramene Babice I byla zajištěna násada kapra



z Břestku z rybníku Antonína Hrdličky v počtu 738 ks, členové spolku si zajišťovali slov vlastními silami.

Dne 18. 11. 1950 bylo provedeno naším spolkem první zarybnění řeky Moravy. Toho dne byla vysazena násada do řeky ve skladbě: *1.220 ks bílé ryby, 40 ks kapříků K1 a 10.000 ks cejna.*

Byl rovněž učiněn první pokus na našem revíru o vysazení a zdomácnění nového rybího druhu - okounka pstruhového. Ten byl do republiky dovezen již před válkou, ale teprve v roce 1950 bylo do ramene Babice I, Babice II a Uhliska pokusně vysazeno 400 ks. V následujících letech se ale ukázalo, že jeho hospodářský a sportovní význam je vskutku minimální, což potvrzovaly i jeho sporadické úlovky z let 1953 až 1960. Největší exemplář byl uloven o hmotnosti 1,35 kg, ale stěží byly zaregistrovány kusy o hmotnosti 0,60 kg.

Kapří násada v roce 1951 podražila, ale přesto spolek svým hospodářským odborem nakoupil kapří násadu v Napajedlích, Gottwaldově a ze Státního rybářství v Hodoníně a Dubňanech.

Zásahu na začátcích promyšlené hospodářské činnosti spolku měli především naši hospodáři, kterými byli v roce 1945 přítel p. František Roch, v roce 1946 přítel p. František Horký a po něm do roku 1952 přítel p. Karel Dyčka. Jejich práce byla však limitována nejen absencí spolkových rybochovných zařízení, ale také tím, že postupné znečišťování hlavního toku řeky Moravy postupně vytlačovalo naše rybáře z tohoto revíru na odstavná ramena. Vystávala potřeba úpravy zarybňovacího plánu a jeho navýšení tak, aby byl pokryt zájem našich členů na ramenech. Výbor spolku i aktivní hospodářský odbor začal hledat prostory a lokality, kde by se dala vyrábět rybí násada.

V roce 1952 se začaly budovat závlahové příkopy na Loukách za Starým Městem a čtvrtí Rybárny. A do nich bylo hospodářským odborem nasazeno 70% štičího plůdku dovezeného z líhně v Táboře. O celý pokusný projekt výroby štičky měla zájem i Lidová rybářská jednota. Podzimní slovy těchto příkopů pak vydaly na tu dobu nevídaných 146 ks štičky Š1.

Králem našich vod – sumcem se neosazovalo, ale z přirozeného výtěru na ramenech se od roku 1953 začaly objevovat první úlovky tohoto krasavce. I když jeho hmotnost byla z dnešního pohledu velmi malá, měl počet ulovených kusů vzestupnou tendenci, což nasvědčovalo tomu, že se jim v našich ramenech daří. Dokládají to tato čísla z ročních přehledů:

1953	sumec	2 ks	o celkové váze	3,47 kg
1954	sumec	7 ks	o celkové váze	4,00 kg
1955	sumec	12 ks	o celkové váze	27,25 kg
1956	sumec	15 ks	o celkové váze	17,70 kg

Celková snaha po vlastní výrobě násad pro plnění zarybňovacích plánů spolku vyvrcholila na přelomu let 1952 - 53 vybudováním prvního chovného rybníku u plavebního kanálu. Šlo o rybník ležící na soutoku potoků Jalůbka a Huštěnovského, který byl nazván „Malý“, neboť měl výměru 0,91 ha. Rok nato bylo v započatém díle pokračováno a spolek vybuvoval dosud náš největší chovný rybník „Svárov“ o výměře 2,73 ha v téže lokalitě, ale na druhém břehu potoku Jalůbka. První vlastní násada kapra byla slovena již v roce 1953 z rybníku Malý a o rok později se uskutečnil i první historický výlov rybníku Svárov.

Vybudované spolkové chovné rybníky byly našim hospodářským odborem od začátku intenzivně využity k výrobě vlastních násad. Pro úplnost informací uvádíme výtah z dochovaných záznamů o výlovu obou rybníků v roce 1956, zapsaných tehdejším hospodářem našeho spolku přítelem p. Vladimírem Chajdou, který byl od roku 1954 do roku 1965 nejen hospodářem, ale i hnacím motorem celého hospodářského odboru:

Výlov v roce 1956

	rybník Malý			rybník Svárov		
	ks	váha v kg	váha/ks	ks	váha v kg	váha/ks
kapr K1				65.000	450,00	0,07
kapr K2	1.833	274,95	0,15	5.089	763,25	0,15
kapr K3	97	60,00	0,62	178	106,80	0,60
štika Š1	145	21,75	0,15	55	11,00	0,20
kapr generační	7			10		
lín generační	10					



Vysazovací plán roku 1956:

Rameno	kapr K1	kapr K2/kg	kapr K3/kg	štika Š0	štika Š1/kg	úhoří monté
Babice I		950/142,5		30.000		
Babice II		300/45		30.000	40/29,7	1.500
Uhliska	2.000	800/120	65/106,8			2.500
Blata	2.000	200/30			5/1	
Výrovka	3.000	500/75			10/3	5.000
Mlač						
Koňov		1.300/195			50/30	
Kobylice	3.000	100/15	115/92		40/7	
Kanada		440/66	435/348		44/26,4	
U Mařatic	8.000					
Plaveb. kanál - - Morava	3.500	193/28,95		10.000		

Z výše uvedeného zarybňovacího plánu je patrné, že hospodářský odbor nejen vyráběl na nových rybnících potřebnou násadu, ale pro své potřeby i nakupoval u okolních spolků. Přitom průměrná váha vysazovaného kapra K3 do ramen, dle výše uvedeného rozpisu, činila 0,889 kg/ks a K2 byla pouze 0,15 kg. Přesto, s ohledem na těžké začátky a chybějící zkušenosti a především nedostatečnou krmivovou základnu, to byl v daných podmínkách a skladbě obsádky přinejmenším výkon zasluhující našeho nejvyššího uznání.

Postupující znečišťování toku řeky Moravy vytlačilo naše rybáře v roce 1957 z toku řeky Moravy úplně a za tento rok je již v přehledu úlovků vykázáno jen 10 ks chycených bílých ryb našimi členy na této části revíru. Tehdy měl spolek 147 členů, kteří v našem revíru nalovili podle dochovaných dokumentů celkem:

Rameno	kapr ks/kg	lín	štika	cejn	candát	okoun	sumec	karas
Babice I	92/162,5	45/27,5	12/23,2	10/9,6		1/0,4		
Babice II	159/288,8	51/19,9	29/56,0		24/32,2	39/14,2		
Uhliska	239/429,3		33/65,9	6/4,2	71/123,7	5/0,3	42/77,2	1/0,3
Blata	67/113,9	19/6,8	9/16,3		8/11,0			
Výrovka	93/160,4		18/29,8	6/3,9	21/26,8			
Mlač								
Koňov	44/74,9	147/59,1	27/49,7					3/6,8
Kobylice	77/121,2	7/3,7	4/6,0					11/3,5
Kanada	122/236,1	138/65,3	50/107,3	30/19,3				24/7,4
U Mařatic	3/6,4	213/90,5	97/175,9	5/1,5				55/15,5
Plaveb. kanál - Morava				5/1,5				5/1,5

Z přehledu úlovků našich členů v roce 1957 vyplývá, že bylo všemi členy spolku naloveno na udici celkem 2.674 ks o hmotnosti celkem 2.861,23 kg. Matematicky vyjádřeno v absolutních číslech to znamená, že na každého člena spolku (147 členů) připadlo průměrně 18,19 ks všech druhů ryb, na povolenu bylo naloveno v tomto roce hmotnostně celkem 19,46 kg ryb na člena spolku.

Nepřavidelně byla zajišťována prostřednictvím ústředního svazu v Praze také ná sada úhořího monté, což se zobrazilo v přehledech úlovků, kde tyto údaje scházejí.

Zajišťování vlastní kapří násady bylo záležitostí přirozeného výtěru ve třecím rybníčku "Za boudou" na Loukách ve Starém Městě. Generační materiál byl vlastní, výsledek a úspěšnost výtěru této naší hlavní ryby byla do značné míry závislá na klimatických podmínkách a kvalitě vody v plavebním kanále, ze kterého byla a dodnes je soustava zásobována vodou.

Pracně získaný a na rybnících hýčkaný generační materiál kapra a lína vzal za své v průběhu velmi kruté zimy na přelomu let 1962 a 1963. Hospodářský odbor pod vedením našeho hospodáře přítele p. Vladimíra Chajdy musel začínat znovu od začátku. K tomu problému ještě přistoupila i úplná ztráta komorovaného kapřího plůdku z rybníku na Salaši, kde došlo vlivem krutých mrazů k protržení hráze. Následující rok byl v práci hospodářského odboru smutnější a náročnější, neboť výpadek musel být kromě nákupu násady do revíru nejen rychle nahrazen, ale bylo třeba zajistit i podmínky pro další produkci.

Od roku 1965 již začíná pravidelná distribuce násady úhořího montě. V tomto roce jsme poprvé dostali na vysazení dostatečné množství této ryby (9.000 ks), díky tomu se nám poprvé podařilo v jednom roce osadit všechna naše ramena.

V roce 1965 byl ustaven do funkce hospodáře organizace přítel p. Oldřich Kocáb, který plnil povinnosti hospodáře až do roku 1968. Jeho zásluhou se podařilo v roce 1965 dosáhnout z našich chovných rybníků produkce téměř srovnatelné s podniky státního rybářství té doby. Výtěžnost z rybníku Svárov činila v roce 1965 382,8 kg/ha a z rybníku Huštěnovice 1.312,9 kg/ha.

Započalo období promyšleného hospodaření, pravidelná školení hospodářů a studium odborné literatury postupně přinášelo kýžené ovoce.

V souladu s růstem počtu našich členů se začaly zvyšovat také úlovky z revíru. Z tohoto důvodu bylo zapotřebí častěji měnit zarybňovací plán pro organizaci, a tím zároveň vytvářet podmínky pro zvyšování vlastní produkce rybí násady v hlavní lovené rybě – kaprovi. Vývoj zarybňovacího plánu našeho revíru šel v průběhu let takto:

Do roku 1958 stanovoval zarybňovací plán vysadit do revíru	1.500 ks K2
Od roku 1959	2.000 ks K2
Od roku 1962	3.000 ks K2
Od roku 1971	3.500 ks K2

Od roku 1968 do konce roku 1972 vykonával funkci hospodáře naší MO přítel p. Miroslav Hrabovský, kterého v období 1973 – 1975 vystřídal znovu přítel p. Oldřich Kocáb. Jeho zásluhou jsme poprvé v roce 1974 vysadili do našeho revíru nové druhy ryb. Šlo především o býložravou rybu – amura bílého, k němuž tenkrát neměli všichni členové výboru MO důvěru. Brzy se však ukázalo, že šlo o správné rozhodnutí nejen z pohledu sportovní atraktivity této ryby, ale i její užitečnosti pro náš revír. Ramena i rybníky, kde byl amur vysazen, byly zbaveny problémů s pravidelným sečením vodních porostů. Zanedlouho i jeho úlovky a také bojovnost na udici přesvědčily členy o jeho místě v našich vodách.



V roce 1975 byl hospodářem pouze rok přítel p. Josef Vyoral a od roku 1976 až do roku 1991 se nejvýrazněji zapsal do poválečné historie hospodářského odboru naší MO přítel p. Julius Ponec.

Do roku 1975 zarybňoval hospodářský odbor naše revíry výhradně štikou ve formě váčkového plůdku. Tento způsob byl sice nejrychlejší, ale z hlediska efektivnosti nejmíň účinný. Byly učiněny i pokusy zarybňovat štikou ročkem z podzimních sloví, ale její přirozený kanibalismus a nevhodné plochy pro produkci brzy přiměly hospodářský odbor ke hledání jiných forem výroby této ryby. Až výstavba dalších rybníků umožnila realizovat produkci nedostatkových druhů ryb, jakými jsou štika a candát. Příležitost k tomu daly náhony na rybníční soustavě, které byly pro výrobu vhodnější a dala se na nich realizovat výroba rychlených stádií těchto ryb novou progresivní technologií.

V roce 1975 byla u nás poprvé zaznamenána štika rychlená a tato technologie výroby štičky je u nás praktikována dodnes. Embryonky štičky jsme tehdy nakoupili v Napajedlích a Kroměříži. V pozdějších letech již hospodářský odbor zajistil odlovem vlastní generační materiál štiky z řeky Moravy a plavebního kanálu. Tímto přechodem na novou technologii výroby štičky jsme se stali soběstační v potřebě, nadprodukcí jsme úspěšně začali prodávat do distribuce KV ČRS.

U produkce candáta jsme o rok později přešli na jeho výrobu téměř obdobnou technologií. Využitím candátích hnízd pro přirozený výtěr na našem revíru jsme každoročně, ovšem s rozdílným úspěchem, získávali základní materiál pro jeho produkci na náhonech a menších rybnících naší chovné soustavy ve Starém Městě. Úspěšnost byla takřka padesátiprocentní a každý rok se podařilo hospodářskému odboru získat 7 - 10 kvalitních hnízd, především z ramene Uhliska.

Náš revír Morava 10 se rozrostl o další novou vodní plochu na šterkovišti v Topolné o výměře 7 ha. Dále stoupala produkce z našich hlavních rybníků a dosáhla v roce 1975 hodnot u rybníku Svárov 1.011,6 kg/ha a rybníku Huštěnovice 1.335,1 kg/ha. Hospodaření na celé soustavě bylo založeno především na využití nových poznatků chovu ryb a velmi obětavé práci hospodáře přítele J. Ponce.

Členská základna se dále rozrůstala a znovu muselo dojít ke změnám v zarybňovacích plánech na našem mimopstruhovém revíru. Od roku 1977 byl zvýšen zarybňovací plán na 4.500 ks kapra K2 spolu s ostatními druhy ryb. Organizace vyslala na proškolení další adepty na hospodáře v organizaci, roční kurz na VŠ zemědělské v Brně absolvovali přátelé p. Ladislav Grebeníček, p. Miloš Kyas a p. František Čápek.

V roce 1978 byl učiněn další pokus o obohacení rybí skladby našeho revíru o nový druh ryby. Bylo zakoupeno 50.000 ks plůdku síha severního

– marény, jeho násada byla vysazena do dvou našich ramen Uhliska a šterkoviště Topolná. Očekávání, vkládané do tohoto pokusu, se nesplnilo a nebyly zaznamenány žádné úlovky. Jako příčina byla označena velikost použité násady a množství okounů a jiných dravců na uvedených ramenech. Od vysazovacích pokusů tohoto druhu ryby bylo na další léta upuštěno.

Ještě v tomto roce se hospodářský odbor rozrostl o nově vyškolené hospodáře, kteří spolu s přítelem J. Poncem a dalšími nadšenci z řad našich členů, začali psát kapitolu historie v soběstačnosti výroby hlavních druhů ryb pro zarybňovací plán organizace. Pro splnění zarybňovacího plánu jako celku jsme samozřejmě zajišťovali nákupem násadu pstruha potočního a duhového, dále násady amura, ostroretky a tlouště. Příležitostně jsme dokupovali i v nepříznivých letech násadu lína, avšak od roku 1978 byl schopen hospodářský odbor pokrýt v hlavních druzích ryb potřebu našeho zarybňovacího plánu.

Úspěšná práce hospodářského odboru dovolovala organizaci i každoroční prodej nadprodukce násad do okolních organizací.

V roce 1978 začal výbor MO plánovat výstavbu naší vlastní hospodářské budovy s líhni. Organizace dokončila v roce 1981 výstavbu dalších dvou rybníků - Huštěnovský II a rybníku Před boudou, neboť stávající chovné vodní plochy již nebyly kapacitně dostačující. Hned rok poté, v roce 1982, se celá organizace dočkala po dlouhém pětiletém vyjednávání zahájení výstavby hospodářského objektu s líhni a odchovnou plůdku u ramene Mařacké.

Přesto, že bez nadsázky “totální nasazení” celé členské základny na výstavbě budovy a celého areálu v Mařaticích zaměstnávalo plně výbor i základnu organizace, stačil ještě hospodářský odbor plnit na 100% své úkoly na úseku výroby násad a ještě se zabývat pokusy o zarybňování našeho revíru dalšími druhy ryb.

Již v roce 1983 byla poprvé do našeho revíru vysazena jediná dravá kaprovitá ryba – bolen dravý. Šlo o jednoletou násadu a část dvouročků. Bolen býval v našem povodí původní rybou, byly tudíž oprávněné předpoklady pro to, že se mu bude v našich podmínkách dařit a pomůže snížit stavy bílé ryby na našich ramenech. Časté hlasité tlučení této ryby na ramenech od té doby neodmyslitelně patří k našemu revíru. V pozdějších letech jsme již odchovávali vlastní násadu na líhni z nakoupeného váčkového plůdku.

Od jara 1985, po doplnění a kompletaci zařízení naší líhně a odchovny plůdku v nové budově, bylo naplno započato s umělým výtěrem ryb. Hospodář organizace přítel p. Julius Ponec se členy hospodářského odboru p. ing. Štěpanovičem, Grebeníčkem a Kyasem věnovali své síly a um výtěru štiky, candáta a sumce. Práce se dařila a od naší organizace odebíraly tuto násadu v průběhu následujících let pravidelně organizace ČRS ve Starém Městě, Nedakonicích, Uherském Ostrohu, Koryčanech, Luhačovicích,



Slavičíně, Kroměříži, Němčicích na Hané, Velkých Bílovicích, Moravské Nové Vsi, Hodoníně, Znojmě, Brně, Víru, Boskovicích, Ostravě i v Martině.

Od roku 1986 vyráběl hospodářský odbor násadu na ploše chovných rybníků ve Starém Městě – Loukách o výměře 11,11 ha na zcela dobudované rybníční soustavě. K šesti stávajícím rybníkům přibyl toho roku poslední – Huštěnovský III (meliorační) o výměře 2,4 ha. Kromě produkčních chovných rybníků bylo dobudováno u hospodářské budovy a líhně v Mařaticích rýhové hospodářství v délce 250 bm a manipulační kruhové rybníčky. Tím byly splněny i ty nejtajnější sny každého rybářského hospodáře o výrobě násady. Souběžně s tím si hospodářský odbor rozšiřoval nákupem, vlastní produkcí i výměnou počty generačních ryb tak, aby byla zachována kvalita i záruka výtěru v horizontu minimálně pěti následujících let.

Organizace zaujala ve výrobě násad přední místo mezi producenty na Moravě a požadavky násad pro krajskou distribuci výrazně převyšovaly možnosti dobrovolné práce v osobním volnu celého našeho hospodářského odboru.

V listopadu 1985 byl náš hospodářský odbor na základě výsledků vybrán spolu s líhněmi v Táboře, Třebíči a Chabařovicích k experimentu s nově dovezeným druhem ryby do naší republiky – sumečkem tečkovaným. Do ČSSR bylo dovezeno celkem 10.000 ks této ryby o velikosti 4 - 6 cm, z nichž mělo být po aklimatizaci vychováno několik generačních párů pro další reprodukci a nasazení do republikových revírů ČRS. Úkolem hospodářského odboru bylo zajistit přezimování a chov v rybníku tak, aby postupně bylo možno vybrat dospělé jedince ve třetím roce života pro další reprodukci. Organizace obdržela 950 ks těchto ryb a po prvním přezimování jich bylo sloveno 510 ks. K nim jsme obdrželi na jaře 1986 z Chabařovic dalších 310 ks, pro které tam nebyly vhodné podmínky pro další chov. I další přezimování se ukázalo jako velmi úspěšné, dobře připravení sumečci měli nejen délku od 12 do 21 cm, ale především se jich slovalo neočekávaných 660 ks. Další vývoj již byl centralizován v zařízení ve Vodňanech a Táboře, ale i tak se náš hospodářský odbor opět ukázal ve velmi dobrém světle i ve srovnání s lépe vybavenými a odborně zajištěnými líhněmi.

Ani tato práce navíc nebyla samoúčelná a odměnou za čas strávený na tomto úkolu byl náš hospodář přítel p. Julius Ponec vybrán v květnu 1986 do studijní delegace ČRS do SSSR. Hospodářovo rybářské srdce a touha po hledání nových postupů při odchovu rybích násad ho vedla až k tomu, že se po jeho návratu, spolu se spoustou námětů na zlepšení podmínek v naší líhni i odchovně plůdku, objevily i jikry jesetera malého. Hospodářský odbor si v této době dokázal, že jsme skutečně schopni odborně i prakticky zabezpečit produkci jakékoli ryby na základě společenské objednávky.

Z malého množství dovezených jiker se podařilo udržet tuto rybu po dva roky a někteří jedinci dorostli až 24 cm délky.

Ne vždy však byly výsledky odpovídající nasazení a objemu práce členů hospodářského odboru. Po třech letech provozu bylo zjištěno, že kvalita vody v rameni Mařacké, ze kterého je líheň napájena v horkých květnových a hlavně červnových dnech, je nevhodná pro produkci a delší odchov hlavně rychleného sumce. Její bakteriologické i fyzikální hodnoty se vlivem obsahu dusíku a nedostatkem kyslíku značně mění a kolísají a zároveň jsou příčinou častých parazitních chorob plůdků. Byla sice postavena úprava vody pro líheň, ale nebylo v moci organizace odstranit hlavní příčinu, kterou bylo zaústění části kanalizace z ulice V Zápovědi do ramene. Ke zlepšení situace nedošlo ani zajištěním náhradního zdroje v podobě vlastní studny, a proto hospodářský odbor přešel na výrobu rychlených stádií ryb, po nákupu vykulených a rozplavaných stádií všech našich ušlechtilých dravců.

V letech 1987 a 1988 se náš hospodářský odbor ještě jednou zapsal svými výsledky do analů KV ČRS v Brně. Tehdy šlo o úkol vyřešit velké ztráty při vysazování dovezeného a velmi drahého úhořího monté do našich revírů. Úhoří monté v dovozové velikosti a bez pigmentační ochrany se stává velmi snadnou potravou rybích predátorů, procento přeživších jedinců je daleko menší než u jiných druhů ryb. Po výše uvedené dva roky končila celá distribuce pro jihovýchodní část našeho kraje v naší líhni. Tam hospodářský odbor od května do září na žlabech příkrmoval monté upravenou živočišnou potravou a výsledky práce byly nad očekávání dobré. Úhyn byl s ohledem na koncentraci hluboko pod očekáváním a nejen do našich ramen šla násada úhoře o velikosti až 20 cm ve velmi dobré kondici a z velkou šancí na přežití.

Všechna tato práce stála spoustu hodin volného času nejen hospodáře samotného, ale celého hospodářského odboru. Jejich práce posunula naši organizaci jako celek mezi těch několik organizací s úspěšnou a stabilní produkcí hlavních druhů rybích násad pro krajskou distribuci.

Aby však nevznikl dojem, že se hospodářský odbor zabýval jen prací na líhni a odchovně plůdku v Mařaticích, je nutné vyzvednout každodenní práci na chovných rybnících při produkci starších násad pro náš zarybňovací plán, jakož i organizování a zajišťování každoročních jarních i hlavních podzimních výlovů chovných rybníků. Nelze opomenout ani zabezpečování krmivové základny, léčiv i nákup násad pro další chov. To vše zvládali dobrovolní funkcionáři našeho hospodářského odboru nejen v minulosti, ale i dnes a doufáme, že tomu tak bude i v budoucnosti.

V roce 1990 odstoupil ze své funkce z rodinných důvodů hospodář přítel p. Julius Ponec a novým hospodářem MO se stal přítel p. ing. Milan Štěpanovič. Navázal na zkušenosti získané v minulém období v hospodářském odboru a celou svou činnost zaměřil na výrobu násad na chovných rybnících



pro potřeby našeho zarybňovacího plánu. Výrazně se zlepšila analytická a vyhodnocovací činnost při výrobě násad celého odboru a jeho profesní zaměření (vystudoval Střední rybářskou školu ve Vodňanech) se začalo odrážet v profesionálním přístupu k rybníkářské produkci násad na našem zařízení. Začala se zvyšovat výtěžnost z jednotlivých chovných rybníků. Ve větší míře byl kladen důraz při slovech na minimalizaci manipulace s rybou a v daleko větší míře se začaly využívat nové speciální krmné směsi pro odchov ryb. Rovněž bylo započato se zušlechťováním krmiva organizace na granulační lince, čímž se podařilo odstranit ztráty z nevhodného skladování. Při obsazování jednotlivých rybníků násadou ve správném složení bylo dosaženo nejen lepšího využití krmiv, ale byly využívány výsledky posledních výzkumů z oblasti potravní konkurence jednotlivých druhů.

Z tabulky lze vysledovat vývoj produkce na našem rybochovném zařízení v nedávné minulosti:

rok	produkce MO z rybochovu			nakoupeno			vysazeno celkem		
	ks	kg	kg/ks	ks	kg	kg/ks	ks	kg	kg/ks
1990	4.173	3.344	0,8	2.000	2.400	1,2	6.173	5.744	0,93
1991	6.313	3.163	0,5	2.400	2.500	1,04	8.713	5.663	0,65
1992	4.000	2.723	0,68	3.000	3.442	1,15	7.000	6.165	0,88
1993	5.443	5.445	1,0	2.810	2.800	1,0	8.253	8.245	1,0
1994	6.616	6.635	1,0	1.850	2.500	1,35	8.364	9.135	1,09
1995	4.969	5.904	1,19	3.330	4.180	1,25	8.299	10.084	1,21
1996	6.186	8.401	1,35	2.455	1.241	0,50	8.641	9.642	1,12

Stejně jako rostla hmotnost a počet kusů v zarybňovacím plánu naší MO, stoupala i výtěžnost našich členů na vydanou povolenku.

Nic v životě není jednoduché a bezproblémové a ani nám se nevyhnulo neštěstí, které postihlo v červenci 1997 celou Moravu. Katastrofální povodeň, která v průběhu tří dnů postihla i Uherské Hradiště, se na dobu tří let výrazně promítla do práce našeho hospodářského odboru. Naprosto zlikvidované technické zázemí na líhni, a především na chovných rybnících, bylo předzvěstí krušných let a potřeby mnoha hodin práce na obnově předchozího, pracně vybudovaného stavu. Toto poznání bylo ještě znásobeno při jarních výlovech všech našich rybníků skutečností, že předpoklady získání alespoň třetinového množství ryb pro zarybňovací plán jsou liché. Ze všech rybníků bylo získáno celkem jen 240 kg kapra a 1.280 kg velmi zmasilého a neobvykle velkého karase stříbřitého. Členové výboru i hospodářského odboru byli

nucení společně uzavřít jednu úspěšnou kapitolu v historii a začít velmi intenzivně od počátků pracovat na postupném budování celého hospodářského systému organizace.

Vývoj lovných délek u ryb dle příslušných právních úprav v dané době

Právní úprava rybnářství											
Datum právní úpravy											
zákonná délka ryby v cm	okoun říční	20	20	15	20	-	15	15	15	-	-
	candát obecný	35	-	35	35	40	40	40	50	45	45
	sumec velký	50	35	50	50	55	55	55	55	50	60
	kapr	30	30	-	30	30	35	35	40	30	35
	lín	20	20	15	20	20	20	20	25	20	20
	parma obecná	25	25	25	25	30	30	30	35	35	35
	ostroretka stěhovavá	25	-	-	25	-	25	25	30	25	25
	podoustev obecná	25	25	25	25	25	25	25	30	25	25
	úhoř říční	35	35	35	35	45	45	45	45	45	45
	štika obecná	35	35	25	35	40	50	50	60	50	60
	cejn velký	25	15	20	25	25	25	25	35	25	25
	plotice obecná	20	-	15	20	15	15	15	15	15	15
	jelec tloušť	20	20	20	20	20	25	25	30	25	25
	karas obecný	15	15	15	15	15	15	15	15	15	-
	losos obecný	50	50	50	50	55	55	55	55	55	55
	pstruh mořský	-	-	50	-	50	50	50	50	50	50
	pstruh jezerní	25	25	-	25	25	45	45	45	45	45
pstruh potoční	20	20	20	20	20	25	25	30	25	25	
pstruh duhový	20	20	20	20	25	25	25	25	25	25	
lipan podhorní	20	20	20	20	25	30	30	30	30	30	



PSTRUHOVÝ REVÍR, JEHO HISTORIE A VÝVOJ

Naše organizace se v průběhu své historie nijak výrazně neprofilovala na úseku hospodaření a výkonu rybářského práva na pstruhovém revíru až do konce padesátých let minulého století. Bylo to jednak dáno do roku 1952 starou legislativou a také charakterem prostředí, ve kterém naše organizace působí. Při pohledu na úrodnou nížinu mezi Chřibskou pahorkatinou a nejjihnějšími výběžky Vizovických vrchů, ve které se majestátně klikatí tok řeky Moravy, je zřejmé, že tato oblast je typickým cejnovým rybím pásmem a přítoky neskýtají mnoho příležitostí k uspokojení pstruhařských zážitků našich členů.

První pstruhový revír obdržel náš rybářský spolek dekretem ministerstva zemědělství a lesního hospodářství ČSR č. j. 214.158/1957 dne 10. dubna 1958. Šlo o Tupeský potok č. 1, který je pravostranným přítokem řeky Moravy od vtoku u Kostelan až k pramenům nad Starými Hutěmi, mající délku toku 13 km a rozlohu 4 ha.

Vyznavačů pstruhařského řemesla by v té době v celé organizaci napočítal na prstech jedné ruky a o opravdové hospodaření na tomto revíru se spíše spolek pokoušel. Nebyly zdroje násady pstruha potočního pro pravidelné osazování, a proto hospodářská činnost spočívala ve spoléhání na přirozený výtěr a přírodní selekci rybí obsádky na tomto pstruhovém revíru. Postupem času a zejména vlivem znečištění a tím zhoršením kvality přirozeného životního prostředí se na tomto revíru fakticky dalo hovořit o lovném úseku pouze nad obcí Břestek až po pramennou část potoka. Zájem spolku o další rybochovné či jiné využití byl těmito skutečnostmi silně ovlivněn a činnost na tomto úseku byly prakticky až do roku 1984 na okraji zájmu nejen výboru organizace, ale i hospodářského odboru. Vyjma jednorázových jarních čistících brigád březních partií lovného úseku potoka se organizace prakticky více o tento revír nezajímala.

V průběhu roku 1984 a na začátku roku 1985 se ale v organizaci vytvořila skupina vyznavačů aktivní rybařiny, kterou pstruhařina bezesporu je, a vyznavači způsobu lovu přivlačí a později i muškaření se aktivizovali kolem dvou průkopníků pstruhařiny v naší MO přátel Oldřicha Svobody a Miloše Kyase. Situace nejen kolem tohoto revíru se začala radikálně měnit. Dne 1. dubna 1984 získala naše organizace výměnou nový revír č. 463 075 - Smilný potok č. 1 (Kudlovický potok) od Jihomoravských státních lesů odstoupením ČRS od části revíru Buchlovický potok č. 1. Revír má délku toku 12 km a jeho výměra je 2,0 ha. Ještě téhož roku byl získán postoupením z MO ČRS Gottwaldov další pstruhový revír a to č. 463 008 - Březnice 1 s délkou toku



24 km a výměrou 5,0 ha. Tento revír byl po totální otravě bez jediného kusu lososovitě ryby. V organizaci začala velmi aktivně pracovat pstruhová odnož hospodářského odboru a od tohoto roku se začíná psát skutečná historie pstruhařství v naší MO.

Oč větší byla chuť a elán do práce hrstky zhruba 12-ti nadšenců kolem výše jmenovaných průkopníků této ušlechtilé rybařiny, o to více bylo překážek v začátcích jejich práce.

Počátky pstruhového hospodaření byly vskutku těžké. Organizace nevlastnila žádné technické vybavení pro sloz, odchov či manipulaci s tak choulostivou rybou, jakou všechny lososovitě ryby jsou, a v neposlední řadě chyběly i zkušenosti potřebné k výkonu této náročné práce. Přesto parta nadšenců začala již v prvním roce s takovou činností, na kterou stačila a k níž nepotřebovala složité technické zázemí. Heroické budování jízků na Kudlovském potoku pro zlepšení celkového stavu lovného úseku a vytvoření přirozených stanovišť pro pstruha bylo jejich první a záslužnou činností. Násada byla nakupována od jiných organizací ČRS v různých věkových stádiích, pro její další odchov však nebyl vypracován žádný systém.

První zarybňovací plán pro náš pstruhový revír v roce 1985 vypadal takto:

revír 463 069	Tupeský potok 1	Po-2	500 ks
revír 463 075	Kudlovský potok /Smilý/	Po-2	800 ks
revír 463 008	Březnice 1	Po-2	500 ks

Úspěchy v produkci rybí násady v nově vybudované líhni naší organizace v Mařaticích se odrazily i na přístupu KV ČRS Brno při vytvoření lepších podmínek hospodaření na pstruhovém revíru organizace. Na začátku roku 1987 získal hospodářský odbor MO pro skutečnou hospodářskou činnost na pstruhovém revíru zápujčkou od KV ČRS z Brna nový motorový lovící agregát na chovné potoky. V té době takových agregátů ani v rámci KV nebylo mezi organizacemi mnoho, hospodářský odbor se tak dostal na pstruhovém revíru kvalitativně na vrchol tehdejších technických možností. Organizace ihned vyslala na proškolení a získání oprávnění k pracím s tímto zařízením své členy a ještě v témže roce došlo k jeho využití.

Na všech třech revírech byly stanoveny a označeny lovné a chovné úseky a agregátovány byly i jejich přítoky. Pstruhový hospodářský odbor jako odnož hlavního hospodářského odboru MO tak zahájil systematickou a průmyslnou hospodářskou činnost na pstruhovém revíru.

Na jaře roku 1988 se vykulil historicky první plůdek pstruha obecného v Uherském Hradišti. Byly to pouhé 3.000 kusů, ale v době, kdy byl všeobec-

ný nedostatek plůdku, jsme všichni měli velkou radost z prvního, i když z dnešního pohledu malého, úspěchu.

Po tomto dílčím úspěchu a ověření si postupu s vazbou na kvalitu vody v líhni pokračovala práce v roce 1988 zajištěním generačních jedinců pstruha potočního od MO Uh. Brod a MO Slavičín a jejich přípravou pro umělý výtěr a vykulení na aparátech naší líhně. K jikrám z vlastního umělého výtěru se dokupovalo od MO Vsetín další potřebné množství jiker ve stádiu vývoje v očných bodech k dalšímu rychlení. Z takto zajištěného množství a skladby ranného stádia pstruha potočního se podařilo odchovat v naší líhni 100.000 kusů rychleného plůdku Po. Z celkového množství nabídlá naše MO 80% produkce Po jiným organizacím ČRS.

Tento způsob výroby násady nejen pstruha obecného, ale každé lososovité ryby, je velmi náročný na čas, je také odvislý od stálého zdroje zdravých a dospělých generačních ryb a kvalitní vody pro líheň. Všechny tyto faktory znásobené ještě kolísající kvalitou vody a časovým zatížením členů odboru vedly v roce 1990 ke změně systému výroby násady Po nejen pro náš pstruhový revír. Změna společensko hospodářského systému v naší společnosti po roce 1989 a důraz na ekonomiku výroby násad vedla výbor k rozhodnutí změnit způsob výroby pstruhové násady. Z toho důvodu se v naší MO přestala tato ryba uměle vytírat, ale naopak organizace nakupovala rozkrmený plůdek a vysazovala ho do chovných toků, které se pravidelně jednou za dva roky slovovaly a dvouletá násada vysazovala do lovných úseků.



Zarybňovací plán pro náš pstruhový revír v roce 1991 vypadal takto:

revír 463 074	Tupeský potok 1	Po-2	500 ks
revír 463 035	Kudlovický potok 1	Po-2	800 ks
revír 463 008	Břežnice 1	Po-2	1.500 ks

Opravdovým zlomem v pstruhovém hospodaření naší MO MRS se stal rok 1999. Při červencové povodni došlo k totálnímu zničení veškerého technického zařízení pro hospodaření na pstruhovém revíru, celý pstruhový revír byl doslova zdevastován. Následovalo období stagnace a nezájmu o rychlou obnovu pstruhového revíru a hospodaření na něm. Po změnách ve vrcholných funkcích výboru v roce 1998 se ale situace radikálně změnila a zájem pomalu se zvětšující obce vyznavačů lovu na pstruhovém revíru naší MO si vynutil řešení. Výbor plně obnovil pstruhařský odbor při hospodářském úseku naší MO, do jeho čela postavil přítele p. Miloše Kyase. Zároveň i v této ekonomicky velmi těžké době bylo schváleno zakoupení nového tyristorového přenosného lovicího agregátu pro potoky a vlásečnice pstruhového revíru. V průběhu dalších

dvou let byl plně obnoven technický park pro práci odboru a byla naplno obnovena hospodářská činnost na celém pstruhovém revíru naší MO MRS v Uherském Hradišti.

V roce 2000 získala naše organizace dekret na nový pstruhový revír, kterým se stal potok Vrbka 1, což je pravostraný přítok řeky Moravy, ústící do ní v obci Babice. Jeho charakter i dostatečná délka toku, spolu se stabilním a málo kolísajícím průtokem vody v korytě, jej předurčily k chovným účelům.

V současné době slovuje MO průměrně 1.800 kusů Po2 a zbytek zarybňovacího plánu doplňuje nákupem pstruha duhového v lovné velikosti i pro prodloužení pstruhařské lovné sezóny. O úspěších našeho hospodaření svědčí i to, že naše pstruhové revíry začínají stále častěji navštěvovat rybáři z okolních organizací. Především revír Březnice 1 je vyhlášen trofejnými úlovkami jak pstruha duhového, tak pstruha potočního.

Za poměrně krátkou historii odboru si získal tento způsob rybolovu a aktivního odpočinku kupodivu v našem nížinném pásmu poměrně početnou komunitu vyznavačů a k již více než dvojnásobnému počtu držitelů pstruhové povolenky každým rokem přibývají další.

Pro doplnění faktografických údajů k této stati doplňujeme text přehledem úlovků v posledních letech na našem nejlepším pstruhovém revíru MO - Březnici 1:

Revír - Březnice 1

rok	pstruh obecný		pstruh duhový	
	ks	kg	ks	kg
1987	233	60,2	2	0,6
1988	332	91,4		
1989	283	64,3	446	111,8
1990	179	53,5	376	102,2
1991	269	79,2	404	110,3
1992	76	20,4	314	77,9
1993	53	13,3	68	15,9
1994	157	41,1	218	57,7
1995	205	55,9	302	64,7
2000	155	46,8	408	145,2

Zcela závěrem je možno konstatovat, že naši členové - držitelé pstruhových povolenek nikterak nezaostávají za svými kolegy z výše položených revírů a způsoby lovu na pstruhových vodách si zcela osvojili.

O tom svědčí i poslední nabídnutý přehled úspěšnosti našich členů na revírech v rámci MRS i ČRS.

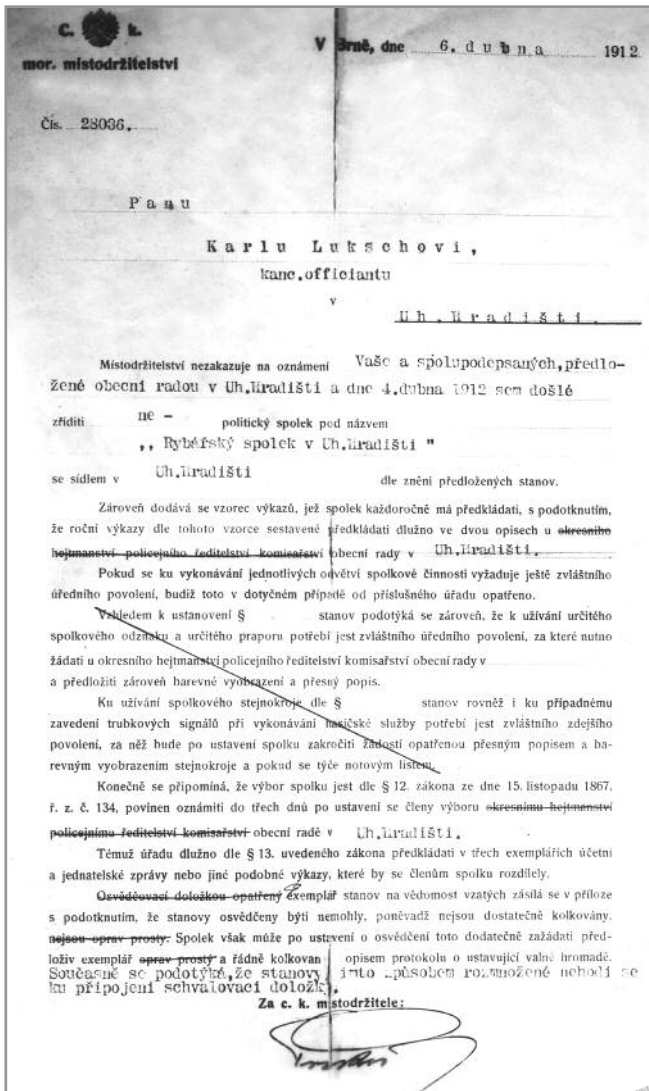
rok	pstruh obecný		pstruh duhový		lipan podhorní	
	ks	kg	ks	kg	ks	kg
1988	1033	266,9	41	20,9	111	30,4
1989	757	166,2	507	124,7	57	16,5
1990	504	120,7	455	118,7	81	21,3
1992	424	98,6	365	91,5	49	13,5
2000	490	127,2	498	180,2	24	9,3





HISTORIE A SOUČASNOST
RYBÁŘSTVÍ
V UHERSKÉM HRADIŠTI

VE FOTOGRAFIÍCH



Zakládací listina nepolitického „Rybářského spolku v Uherském Hradišti ze dne 6. dubna 1912“.

Jedno z prvních razítek „Rybářského spolku v Uherském Hradišti“.





Čeřenování na řece Moravě bylo zcela běžným způsobem lovu před rokem 1938.

Technika čeřenování se musí, jako všechny lidské činnosti, dobře naučit a zvládnout.



„Chytací řád“

vydaný Rybářským spolkem v Uh. Hradišti,
schválený valnou schůzí dne 21. března 1935

1. Člen při chytání ryb, musí mít u sebe rybářský lístek a legitimaci.
2. Právo rybolovu smí vykonávat pouze člen, nikoli osoba druhá, byť v přítomnosti člena.
3. Chytání ryb počíná rozedněním a končí soumrakem.
4. Pro rok 1935 je členům dovoleno chytati:
 - a) V tekoucí řece Moravě a v rameni u Babic buď na 5 udic, nebo do 1 čerenu, nebo s břehu na přívlačku.
 - b) V rameni „Koňov“ pouze na 3 udice, které smí být od sebe nejvíce na 5 m vzdáleny, nebo do 1 čerenu s břehu.
 - c) Ramena „Mlač“, „Kobylice“, a „u Boudy“ zůstávají spolku.
5. Vnádění v uzavřených vodách je zakázáno.
6. Je zakázáno uvazovati vlasce na větve, nebo jinak upevňovati, aby nebyly na první pohled viditelné.
7. Chytání ryb je sportem a není dovoleno ulovené ryby prodávati, neb za účelem zisku jinak předávati — výjma členům. Při lovení ryb spolkem nesmí členové v téže vodě současně chytati.

8. Při otravě ryb je chytající člen povinen polovinu ulovených ryb pustiti do vod vybohem určených.
9. Při chytání ryb je člen povinen upslechnouti pokynů předsedy hospodářského odboru, nebo jeho zástupce.
10. Nedodržení předpisů chytacího řádu trestá se pokutou od Kč 50 - výše, při druhém provinění vyloučením.
11. Spoluvinníkem a potrestán jako viník je ten, kdo neupozorní správní výbor na nedodržování chytacího řádu.

V Uh. Hradišti dne 22. března 1935.

Za

Rybářský spolek v Uh. Hradišti:

K. VELGO

t. č. jednatele

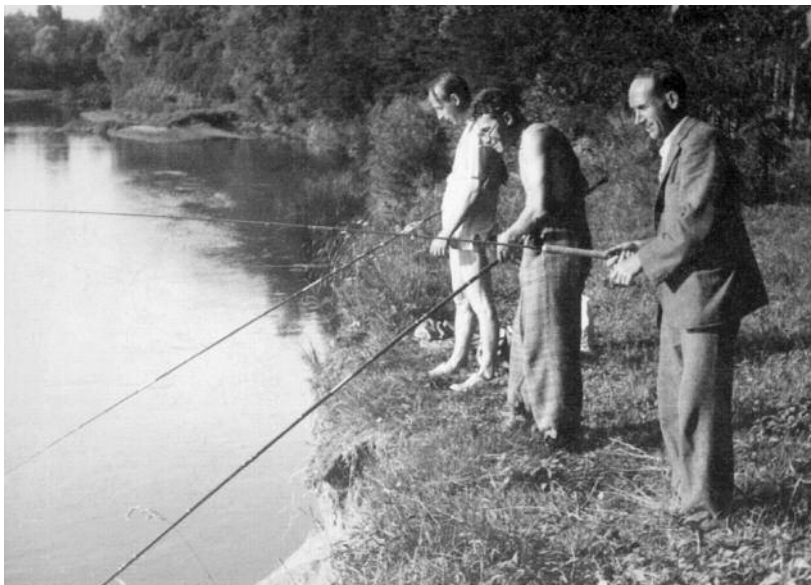
Dr. E. ZEMAN

t. č. předseda.



Úplný text „Chytacího řádu“ spolku platného od 22. března 1935.

Lov členů spolku v místech dnešního ramene Kanada v červenci 1938.



Lišov 1930



Velké záplavy v Uherském Hradišti v listopadu 1930.

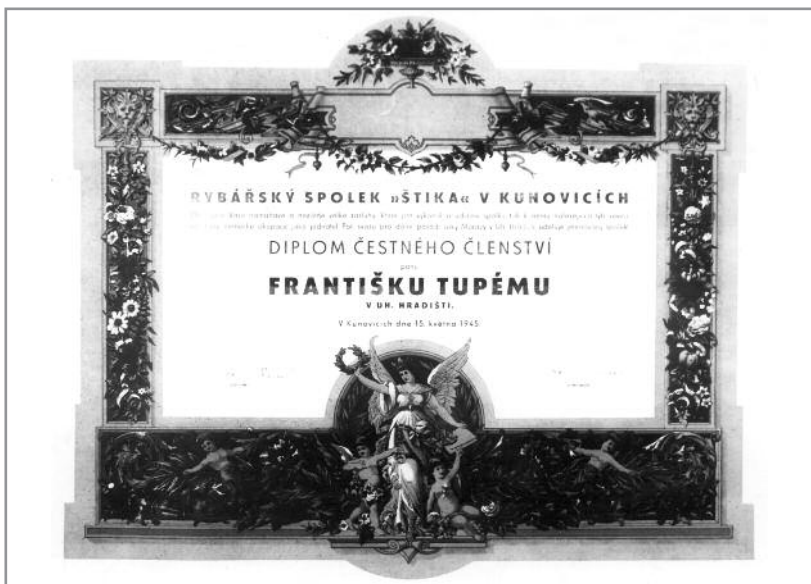
Lišov 1930





Záplavy postihly Uh.Hradiště i spolkovou činnost i v srpnu 1954.

Diplom doživotního čestného členství předsedovi p. Františku Tupému za práci jednatele v období německé okupace a osobní podíl na udržení spolku Štika v Kunovicích - 15. 5. 1945.





Stavba prvního hospodářského objektu spolku na rameni „U Boudy“, dnešní rameno Mařacké - foto z r. 1946.

V roce 1946 zahájil spolek poválečnou tradici rybářských závodů na rameni „U Boudy“ - foto z r. 1950.





Jeden z prvních výlovů chovného rybníčku spolku v Jarošově v listopadu 1949.

Rybníček v Jarošově měl výměru 20 x 30 m s největší hloubkou 1,6 m - r. 1949.





Rybniček v Jarošově přinášel ve skromných podmínkách první vlastní rybí násadu - r. 1949.

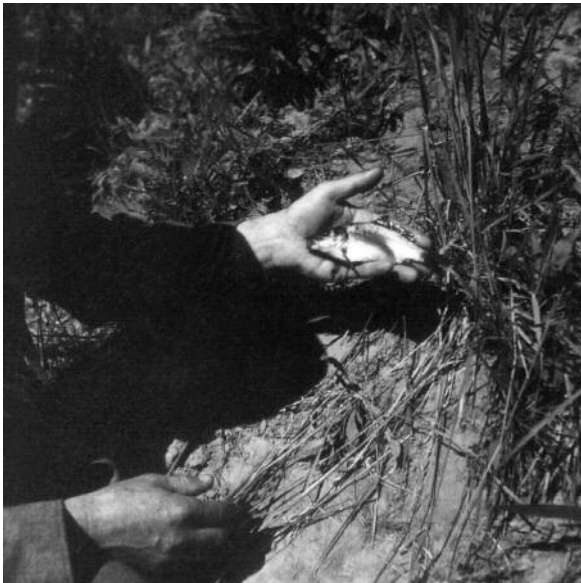
Ceny pro rybářské závody - foto z r. 1950.





Rameno Kobylice - březen 1950, čištění březních partii. Rameno bylo prvním zdrojem rybní násady spolku.

Kapří násada z ramene Kobylice - březen 1948.





Rameno Uhliska před bagrováním - březen 1950.

Rameno Kobylice bylo zároveň i častým cílem rybářů - členů spolku. Úlovek z ramene - r. 1947.





Brigáda členů spolku v srpnu 1952 na ČSSS - Písek.

Zahájení prací na chovném rybníku Svárov - 15. 3. 1953.





Jeden z úseků při výstavbě rybníku Svárov - 15. 3. 1953.

Trdliště ryb uprostřed rybníku Svárov.





První napuštění chovného rybníku Svárov o výměře 2,73 ha - duben 1954.

Násada K2 do ramen z Bučovic zakoupená spolkem - listopad 1954.





Roznášení násady K2 z Bučovic na rameni Uhliska - listopad 1954.

Bagrování ramene Uhliska - červenec 1954.





Těžká technika na rameni Uhliska - těžba štěrkopísku jede naplno - srpen 1954.

Buldozer dokončuje likvidaci ostrova na rameni Uhliska - srpen 1954.





Výlov násady z komory ve Břestku, členy spolku - 24. 4. 1955.

Rok 1957 - stále byl významným zdrojem násady do ramen i plavební kanál.





Slovená násada do ramen z Plavebního kanálu - r. 1957.

Výlov chovného rybníku Svárov - 1956.





Příprava sádek na tříděnou rybí násadu ze Svárova - 1956.

Třídička ryb při slovu - 1957.





Práce u třídičky ryb, výlov Svárov - 1958.

Vážení slovené násady z rybníku Svárov - 1958.





Manipulační sádky na drobnou rybí násadu z rybníku Svárov - 1957.

Příprava pro rozvoz násady do ramen.





Manipulace a rozvoz násady po ramenech - 1957.

Vysazování násady do ramen - 1958.





Smíšená násada do ramen z rybníku Svárov - 1957.

Chovný rybník Svárov po podzimním slovu - 1958.





Odlov násady do ramen z plavebného kanálu - 1960.

Násada z plavebného kanálu do Uhlisek - listopad 1960.





Pohled na rameno Uhliska z listopadu roku 1972 - ještě stále se těží štěrk.

Zahájení výstavby hospodářského zařízení MO ČRS na rameni Uhliska - 1974.





Hospodářské zařízení na rameni Uhliska - září 1990.

Předseda MO p. František Váverka a jednatel MO p. Jan Sekerka na místě budoucího Účelového zařízení MO na rameni Mařacké před zahájením výkopových prací.





Vyplípaná násada nového druhu ryby - sumečka skvrnitého, odchovaného v líhni MO 1985 - 86.

Rameno Mařacké před výstavbou Účelového zařízení MO - březen 1981.





Revír MO - plavební kanál.

Revír MO - rameno Výrovka.





Revír MO - rameno Babice 1.

Revír MO - rameno Babice 2.





Hospodářská základna MO MRS Uherské Hradiště na rybochovném zařízení s 12 ha na 8 chovných rybnících.

Hospodářský objekt MO na rameni Uhliska. Oprava po povodni z roku 1997 vtiskla objektu novou tvář.





Největší rameno našeho revíru - Uhliska v letním období. Vyhlášená voda pro lov kapitálních amurů.

Revír MO - rameno Koňov v jarním období.





Revír MO - rameno Kanada, jedinečný biotop s nádherným prostředím u vody.

Chlouba MO MRS Uherské Hradiště - Účelové zařízení a líheň s příkopovým hospodářstvím - rameno Mařacké.





Podzimní zátah při výlovu hlavního rybníku Svárov členy MO - 1999.

Třídění rybí násady do revíru při podzimním výlovu - 1999.





Násada mezi zátahy v bazénech přichystaná k expedici do ramen MO.

Průběžná kontrola zdravotního stavu násady hospodářem MO p. Ladislavem Grebeníčkem je běžnou procedurou při každém výlovu.





Násada kapa z produkce chovných rybníků MO MRS Uherské Hradiště.

Plůdek rychleného sumce z příkopového hospodářství MO je každoročně tradiční rybou zvládnutou hospodářským odborem MO.



Publikaci vydala MO MRS Uherské Hradiště u příležitosti 90. výročí
založení organizovaného rybářství v Uherském Hradišti.

Autor: Milan Čaja

Výkonný redaktor: PhDr. Blanka Rašticová

Grafické zpracování a příprava pro tisk: Studio 5, v. o. s., Uherské Hradiště

Fotografie: archiv MO MRS, Jiří Kalabis

Tisk: HB print, Buchlovice

